

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 7. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 217/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 217/02	Lietas C-798/18 un 799/19: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie)</i> u.c (C-798/18), <i>Athesia Energy Srl</i> u.c. (C-799/18)/ <i>Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants – Tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi – Enerģētikas hartas nolīgums – 10. pants – Piemērojamība – Direktīva 2009/28/EK – 3. panta 3. punkta a) apakšpunkts – No atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanas sekmēšana – Elektroenerģijas ražošana ar saules fotoelementu iekārtām – Grozījumi atbalsta shēmā)	2
2021/C 217/03	Lietā C-30/19: Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Högsta domstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Diskrimineringsombudsmannen/Braathens Regional Aviation AB</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vienlīdzīga attieksme pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības – Direktīva 2000/43/EK – 7. pants – Tiesību aizsardzība – 15. pants – Sankcijas – Prasība par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar apgalvojumu par diskrimināciju – Atbildētāja piekrišana prasībai par zaudējumu atlīdzību, neatzīstot apgalvotās diskriminācijas esamību – Saikne starp izmaksāto kompensāciju un apgalvoto diskrimināciju – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Valsts procesuālās normas, kas liedz tiesai, kurā ir celta prasība, lemt par apgalvotās diskriminācijas esamību, neraugoties uz prasītāja tiešu lūgumu)	3

2021/C 217/04	Lieta C-194/19: Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – H. A./État belge (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 604/2013 – Par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšana – 27. pants – Tiesību aizsardzības līdzeklis – Pēc pārsūtīšanas lēmuma pieņemšanas radušos apstākļu ņemšana vērā – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)	3
2021/C 217/05	Lieta C-221/19: Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Sąd Okręgowy w Gdańsku</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AV (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2008/909/TI – 8. panta 2. līdz 4. punkts – 17. panta 1. un 2. punkts – 19. pants – Citā dalībvalstī piespriesta soda, kas jāizpilda dalībvalstī, kurā ir pasludināts spriedums, ar ko nosaka kumulatīvu sodu, ņemšana vērā, pasludinot pēdējo minēto spriedumu – Nosacījumi – Pamatlēmums 2008/675/TI – 3. panta 3. punkts – Jēdziens “iejaucšanās [tādā] spriedumā vai tā izpildē”, kurš ir jāņem vērā jaunā kriminālprocesā, kas uzsākts citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā šis spriedums ir pasludināts)	4
2021/C 217/06	Lieta C-470/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>High Court (Irlande)</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Friends of the Irish Environment Ltd/Commissioner for Environmental Information</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Orhūsas konvencija – Direktīva 2003/4/EK – Tiesības piekļūt publisko institūciju rīcībā esošajai vides informācijai – 2. panta 2. punkts – Jēdziens “publiska institūcija” – Struktūras vai iestādes, kas īsteno tiesu varu – Pabeigtas tiesvedības lietas materiālos ietvertā informācija)	5
2021/C 217/07	Lieta C-511/19: Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Areios Pagos</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AB/ <i>Olympiako Athlitiko Kentro Athinon – Spyros Louis</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 2000/78/EK – Vienlīdzīgas attieksmes nodarbinātības un profesijas jomā princips – Aizliegums diskriminēt vecuma dēļ – Darba ņēmēji, kas ir iekļauti darbaspēka rezervē līdz viņu darba līguma izbeigšanai – Atalgojuma samazinājums un atlaišanas pabalsta samazinājums vai zudums – Režims, kas ir piemērojams publiskajā sektorā nodarbinātajiem darba ņēmējiem, kuri drīzumā dosies pilna apmēra pensijā – Ar atalgojumu saistīto publiskā sektora izdevumu samazināšana – 6. panta 1. punkts – Leģitīms sociālās politikas mērķis – Ekonomikas krīzes situācija)	6
2021/C 217/08	Lieta C-515/19: Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Eutelsat SA/Autorité de régulation des communications électroniques et des postes, Inmarsat Ventures SE</i> , iepriekš – <i>Inmarsat Ventures Ltd</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Telekomunikāciju nozare – Radiofrekvenču spektra saskaņota izmantošana 2 GHz frekvenču joslās mobilo satelītsakaru pakalpojumu sistēmu ieviešanai – Lēmums Nr. 626/2008/EK – 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts – 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts – 7. panta 1. un 2. punkts – 8. panta 1. un 3. punkts – Mobilo satelītsakaru sistēmas – Jēdziens “mobīlā zemes stacija” – Jēdziens “uz zemes izvietoti papildu komponenti” – Jēdziens “pienācīgā kvalitāte” – Satelīta komponentu un uz zemes izvietotu komponentu attiecīgās lomas – Mobilo satelītsakaru sistēmas operatora pienākums nodrošināt pakalpojumu pieejamību noteiktai iedzīvotāju un teritorijas procentuālajai daļai – Neievērošana – Ietekme)	6
2021/C 217/09	Lieta C-593/19: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>SK Telecom Co. Ltd./Finanzamt Graz-Stadt</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšana – Trešo valstu valstspiederīgo viesabonēšana mobilo sakaru tīklos Eiropas Savienībā – 59.a panta pirmās daļas b) punkts – Iespēja dalībvalstīm pārvietot telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanas vietu uz to teritoriju)	7
2021/C 217/10	Lieta C-694/19 P: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – <i>Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o., Petruzalek kft</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Konkurence – Aizliegta vienošanās – Mazumtirdzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus – Vainojamība pārkāpjošā rīcībā – Nosacījumi atbrīvošanai no naudas soda – 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai – Pārdošanas apjoma vērtība – Naudas soda maksimālais apmērs – Administratīvā procesa ilgums – Saprātīgs termiņš – Maksātspēja)	8

2021/C 217/11	Lieta C-729/19: Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Court of Appeal in Northern Ireland</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TKF/ <i>Department of Justice for Northern Ireland</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Nolēmumu izpildes atzīšana un izpilde uzturēšanas saistību lietās – Regula (EK) Nr. 4/2009 – Piemērojamība laikā – 75. pants – Nolēmumi, ko dalībvalsts tiesa pieņēmusi pirms pievienošanās Eiropas Savienībai)	9
2021/C 217/12	Lieta C-733/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – Nīderlandes Karaliste/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Parlaments (Prasība atcelt tiesību aktu – Kopējā zivsaimniecības politika – Regula (ES) Nr. 1380/2013 – Zivsaimniecības resursu saglabāšana un ilgtspējīga izmantošana – Jūras ekosistēmu aizsardzība – Regula (ES) 2019/1241 – Tehniski pasākumi – V pielikuma D daļa – Aizliegums zvejojot ar elektroimpulsa trali – Samērīguma princips – Piesardzības princips)	9
2021/C 217/13	Lieta C-736/19: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (Augstākās tiesas (Senāta) (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ZS “Plaukti” (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) – Regula (EK) Nr. 1698/2005 – Regula (ES) Nr. 65/2011 – 16. panta 5. punkta trešā daļa – Regula (EK) Nr. 73/2009 – 4. un 6. pants – Regula (EK) Nr. 1122/2009 – Atbalsts lauku attīstībai – Agrovīdes maksājumi – Atbalsts bioloģiskās daudzveidības uzturēšanai zālajos – Šo maksājumu piešķiršanas nosacījumu neievērošana – Priekšlaicīga nopļaušana – Minēto maksājumu samazināšana un izslēgšana – Obligātie standarti – Tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības – Minimālās prasības attiecībā uz labu lauksaimniecības un vides stāvokli – Saistības, kas pārsniedz obligātos standartus, minimālās prasības un citas atbilstošas obligātās prasības, kuras ir noteiktas valsts tiesību aktos)	10
2021/C 217/14	Lieta C-786/19: Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Finanzgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>The North of England P & I Association Ltd., Marine Shipping Mutual Insurance Company</i> tiesību pārņēmēja/ <i>Bundeszentralamt für Steuern</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiešā apdrošināšana, kas nav dzīvības apdrošināšana – Otrā direktīva 88/357/EEK – 2. panta d) punkta otrais ievilkums – Direktīva 92/49/EEK – 46. panta 2. punkta pirmā daļa – Nodoklis par apdrošināšanas prēmijām – Jēdziens “riskā dalībvalsts” – Jebkura veida transportlīdzekļi – Jēdziens “reģistrācijas dalībvalsts” – Jūras kuģu apdrošināšana – Dalībvalsts turētā kuģa reģistrā iekļauti kuģi, kas kuģu ar citas dalībvalsts vai trešās valsts karogu atbilstoši pagaidu atļaujai neizmanto karogu)	11
2021/C 217/15	Lieta C-846/19: Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Tribunal d'arrondissement</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EQ/ <i>Administration de l'enregistrement, des Domaines et de la TVA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Saimnieciskā darbība – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 9. panta 1. punkts – Atbrīvojumi no nodokļa – 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts – Pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošinājumu – Pakalpojumi, kurus advokāts ir sniedzis atbilstoši rīcībnespējīgu pilngadīgu personu aizsardzības pilnvarojumiem – Struktūra, kas ir atzīta par sociālās labklājības struktūru)	11
2021/C 217/16	Lieta C-868/19: Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Finanzgericht Berlin-Brandenburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – <i>M-GmbH/Finanzamt für Körperschaften</i>) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 9. pants – Nodokļa maksātāji – 11. pants – Dalībvalstu tiesības uzskatīt par vienu nodokļu maksātāju personas, kas ir juridiski neatkarīgas, bet kam ir savstarpējas ciešas finanšu, ekonomiskas un organizatoriskas saites (“PVN maksātāju grupa”) – Jēdziens “ciešas finanšu saites” – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir izslēgta iespēja būt PVN maksātāju grupas dalībniecēm līgumsabiedrībām, kuru partneri, kopā ar galveno uzņēmumu, nav vienīgi personas, kas finanšu ziņā ir integrētas galvenajā uzņēmumā – Tiesiskā drošība – Pasākumi, lai novērstu krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas – Samērīgums – PVN neitralitāte)	12

2021/C 217/17	Lieta C-875/19 P: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – FV/Eiropas Savienības Padome (Apelācija – Atcelšanas prasība – Civildienests – Novērtējuma ziņojums – Vērtēšanas kritēriji – Veikuma pastāvīgums – Kavējumi – Medicīniskās izziņas iesniegšana – Rūpības pienākums)	13
2021/C 217/18	Lieta C-877/19 P: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – FV/Eiropas Savienības Padome (Apelācija – Atcelšanas prasība – Civildienests – Novērtējuma ziņojums – Vērtēšanas kritēriji – Veikuma pastāvīgums – Kavējumi – Medicīniskās izziņas iesniegšana – Rūpības pienākums)	13
2021/C 217/19	Lieta C-935/19: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Grupa Warzywna Sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 273. pants – Atmaksājamās PVN summas novērtēšana nodokļu deklarācijā pārāk augstu – Nodokļa maksātāja kļūda vērtējumā attiecībā uz to, ka darījumam ir uzliekams nodoklis – Nodokļu deklarācijas labojums pēc pārbaudes – Sods 20 % apmērā no atmaksājamā PVN summas pārāk augstā novērtējuma – Samērīguma princips)	14
2021/C 217/20	Lieta C-53/20: Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein eV</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzība – Regula (ES) Nr. 1151/2012 – 49. panta 3. punkta pirmā daļa un 4. punkta otrā daļa – 53. panta 2. punkta pirmā daļa – Produkta specifikācijas grozījums – Šprēvaldes [<i>Spreewald</i>] (Vācija) gurķi “ <i>Spreewälder Gurken</i> (AGIN)” – Grozījumi, kas nav maznozīmīgi – Iebildumu process – Paziņojums par iebildumiem attiecībā uz pieteikumu veikt grozījumu – Prasība par lēmumu, ar kuru ir apmierināts šis pieteikums – Jēdziens “likumīgas intereses”)	15
2021/C 217/21	Lieta C-62/20: Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (<i>Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Vogel Import Export NV/Belgische Staat</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EEK) Nr. 2658/87 – Muitas savienība – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu pozīcijas – 4407. un 4409. pozīcija – Ēvelēti koka dēļi, kuru četri stūri visā dēļa garumā ir nedaudz noapaļoti)	15
2021/C 217/22	Lieta C-399/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 22. augustā <i>XH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2020. gada 25. jūnija spriedumu lietā T-511/18 <i>XH/Komisija</i>	16
2021/C 217/23	Lieta C-504/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 28. septembrī iesniedza <i>Lukáš Wagenknecht</i> par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2020. gada 17. jūlija rīkojumu lietā T-715/19 <i>Wagenknecht/Eiropadome</i>	16
2021/C 217/24	Lieta C-535/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 20. oktobrī iesniedza <i>Okrazhen sad Razgrad</i> (Bulgārija) – <i>BNP Paribas Personal Finance S.A., Bulgaria Branch/T.G.M.</i>	17
2021/C 217/25	Lieta C-622/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 12. novembrī <i>Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre</i> un <i>Center for Independent Living Association</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2020. gada 2. septembra rīkojumu lietā T-613/19 <i>ENIL Brussels Office u.c./Komisija</i>	17
2021/C 217/26	Lieta C-667/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 7. decembrī <i>Laboratorios Ern, S.A.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-51/19 <i>Laboratorios Ern/EUIPO – SBS Bilimisel Bio Çözümmler (“apiheal”)</i>	17

2021/C 217/27	Lieta C-678/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 7. decembrī <i>Laboratorios Ern, S.A.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-53/19 <i>SBS Bilimisel Bio Çözümlier Sanayi Ve Ticaret AŞ/EUIPO – Laboratories Ern</i> (“apiheal”)	18
2021/C 217/28	Lieta C-100/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. februārī iesniedza <i>Landgericht Ravensburg</i> (Vācija) – <i>QB/Daimler AG</i>	18
2021/C 217/29	Lieta C-102/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 18. februārī iesniedza <i>Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen</i> (Itālija) – <i>KW/Bolcāno</i> autonomā province . .	19
2021/C 217/30	Lieta C-103/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 18. februārī iesniedza <i>Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen</i> (Itālija) – <i>SG/Bolcāno</i> autonomā province . .	20
2021/C 217/31	Lieta C-134/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. martā iesniedza <i>Tribunal du travail de Liège</i> (Beļģija) – <i>EV/Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)</i>	20
2021/C 217/32	Lieta C-154/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. martā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>RW/Österreichische Post AG</i>	21
2021/C 217/33	Lieta C-158/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. martā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado un Partido político VOX/Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés un Anna Gabriel Sabaté</i>	21
2021/C 217/34	Lieta C-161/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 10. martā iesniedza <i>Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania</i> (Itālija) – <i>Comune di Camerota</i>	23
2021/C 217/35	Lieta C-178/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. martā iesniedza <i>Landgericht Ravensburg</i> (Vācija) – <i>GL, DV, UK/Volkswagen AG, Audi AG</i>	24
2021/C 217/36	Lieta C-184/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. martā iesniedza <i>tribunal de l’entreprise francophone de Bruxelles</i> (Beļģija) – <i>Christian Louboutin/Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC</i>	25
2021/C 217/37	Lieta C-198/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 29. martā <i>Giacomo Santini u.c.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 10. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-345/19, T-346/19, no T-364/19 līdz T-366/19, no T-372/19 līdz T-375/19, T-385/19 <i>Santini u.c./Parlements</i>	26
2021/C 217/38	Lieta C-202/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 30. martā likvidējamā <i>ABLV Bank, AS</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 20. janvāra spriedumu lietā T-758/18 <i>ABLV Bank/VNV</i>	27
2021/C 217/39	Lieta C-212/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. aprīlī Eiropas Investīciju banka iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 27. janvāra spriedumu lietā T-9/19 <i>ClientEarth/EIB</i>	29
2021/C 217/40	Lieta C-223/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 6. aprīlī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 27. janvāra spriedumu lietā T-9/19 <i>ClientEarth/EIB</i>	30

2021/C 217/41	Lieta C-228/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. aprīlī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità di Dublino/CZA	31
2021/C 217/42	Lieta C-229/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. aprīlī iesniedza Cour d'appel de Bruxelles (Beļģija) – Le Port de Bruxelles/Infrabel SA et Région de Bruxelles-Capitale/Infrabel SA	31
2021/C 217/43	Lieta C-235/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. aprīlī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o./Slovēnijas Republika	32
2021/C 217/44	Lieta C-239/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 14. aprīlī Petr Fryč iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2021. gada 11. februāra rīkojumu lietā T-92/20 Fryč/Komisija	33
2021/C 217/45	Lieta C-242/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 13. aprīlī Évariste Boshab iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 3. februāra spriedumu lietā T-111/19 Evariste Boshab/Eiropas Savienības Padome	34
2021/C 217/46	Lieta C-259/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. aprīlī – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome	35

Vispārējā tiesa

2021/C 217/47	Lieta T-193/18: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Andreas Stihl/EUIPO – Giro Travel Company (Pelēkās un oranžās krāsas kombinācija) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības preču zīme, ko veido oranžās un pelēkās krāsas kombinācija – Absolūts atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 40/94 4. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Pietiekami skaidrs un precīzs grafisks attēlojums – Nepieciešamība pēc sistemātiska izkārtojuma, kurā attiecīgās krāsas ir sakārtotas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā)	37
2021/C 217/48	Lieta T-277/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – BK/EASO (Civildienests – Pagaidu darbinieki – Pārceļšana citā amatā uz laiku – Prasība atcelt lēmumu – Gluži vienīgi apstiprinošs akts – Nepieņemamība – Skaidri izteikts lēmums par sūdzības noraidīšanu – Patstāvīgs tvērums – Lēmuma, par kuru iesniegta sūdzība, spēkā esamības apturēšana – Interese celt prasību – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Cieša saikne ar atcelšanas prasījumiem – Pirmstiesas procedūras neesamība – Nepieņemamība)	37
2021/C 217/49	Lieta T-282/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Filotas Bellas & Yios ("Halloumi") (Eiropas Savienība preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme "Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927" – Agrāka Eiropas Savienības kolektīva vārdiska preču zīme "HALLOUMI" – Relatīvs atteikuma pamats – Ļaunticība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Regulas (EK) Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts)	38
2021/C 217/50	Lieta T-515/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Lego/EUIPO – Delta Sport Handelskontor (Būvēšanas klucītis no rotaļu būvēšanas komplekta) (Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots būvēšanas klucītis no rotaļu būvēšanas komplekta – Spēkā neesamības pamats – Aizsardzības nosacījumu neievērošana – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Ražojuma izskata iezīmes, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija – Ražojuma izskata iezīmes, kurām ir jābūt obligāti atveidotām atbilstoši to formai un precīziem izmēriem, lai tās nodrošinātu savienojumu ar citiem ražojumiem – Dizainparaugi, kuru mērķis ir ļaut samontēt vai savienot vairākus savstarpēji aizstājamus ražojumus moduļu sistēmā – Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1.–3. punkts)	39

2021/C 217/51	Lieta T-588/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>Novomatic/EUIPO – adp Gauselmann</i> (“Power Stars”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Power Stars” – Daļēja atcelšanas atzīšana – Daļēja faktiskas izmantošanas neesamība – Faktiskas izmantošanas pierādījums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts) – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas Nr. 207/2009 75. panta 1. punkta pirmais teikums (tagad Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums) – Tiesības tikt uzklausītam – Regulas Nr. 207/2009 75. panta 1. punkta otrais teikums (tagad Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta otrais teikums))	40
2021/C 217/52	Lieta T-798/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>Bennahmias</i> /Parlaments (Institucionālās tiesības – Noteikumi par Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana – Pierādīšanas pienākums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesību kļūda – Kļūda faktos – Samērīgums)	40
2021/C 217/53	Lieta T-799/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>Bennahmias</i> /Parlaments (Institucionālās tiesības – Noteikumi par Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana – Pierādīšanas pienākums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesību kļūda – Kļūda faktos – Samērīgums)	41
2021/C 217/54	Lieta T-93/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>Albert Darboven Holding/EUIPO</i> (“WINDSOR-CASTLE”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “WINDSOR – CASTLE” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspēja – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Cildinošs raksturs)	41
2021/C 217/55	Lieta T-168/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>Creaton South-East Europe/EUIPO – Henkel</i> (“CREATHERM”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “CREATHERM” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “CERETHERM” – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	42
2021/C 217/56	Lieta T-175/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>Laboratorios Ern/EUIPO – Sanolie</i> (“SANOLIE”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SANOLIE” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “SANODIN” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	43
2021/C 217/57	Lieta T-354/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>Kfz-Gewerbe/EUIPO – The Blink Fish</i> (Zivs attēls) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlota zivs – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “BLINKA” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Apzīmējumu līdzības neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums)	43
2021/C 217/58	Lieta T-374/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – <i>KM/Komisija</i> (Civildienests – Ierēdņi – Pārdzīvojušais laulātais – Apgādnieka zaudējuma pensija – Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 18. un 20. pants – Atbilstības nosacījumi – Laulības ilgums – Iebilde par prettiesiskumu – Vienlīdzīga attieksme – Nediskriminācijas vecuma dēļ princips – Samērīgums) . . .	44
2021/C 217/59	Lieta T-11/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 26. marta rīkojums – <i>Paravan/EUIPO – paragon</i> (“Paragon”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	45
2021/C 217/60	Lieta T-158/21: Prasība, kas celta 2021. gada 24. martā – <i>Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe</i> /Komisija	45

2021/C 217/61	Lieta T-168/21: Prasība, kas celta 2021. gada 30. martā – <i>Magnetec/EUIPO</i> (“Lichtblau”)	46
2021/C 217/62	Lieta T-169/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. martā – <i>The Smiley Company/EUIPO</i> – <i>SC Ha Ha Ha Production</i> (“SMILEY”)	46
2021/C 217/63	Lieta T-170/21: Prasība, kas celta 2021. gada 25. martā – <i>Ben Ali/Padome</i>	47
2021/C 217/64	Lieta T-173/21: Prasība, kas celta 2021. gada 31. martā – <i>Novelis Deutschland/EUIPO</i> – <i>Cuki Cofresco</i> (Grila paplāte)	49
2021/C 217/65	Lieta T-181/21: Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – <i>LG Electronics/EUIPO</i> – <i>Anferlux-Electrodomésticos</i> (“SmartThinQ”)	49
2021/C 217/66	Lieta T-182/21: Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – <i>PKK/Padome</i>	50
2021/C 217/67	Lieta T-183/21: Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – <i>QP u.c./Padome u.c.</i>	51
2021/C 217/68	Lieta T-187/21: Prasība, kas celta 2021. gada 9. aprīlī – <i>Firearms United Network u.c./Eiropas Komisija</i>	53
2021/C 217/69	Lieta T-188/21: Prasība, kas celta 2021. gada 9. aprīlī – <i>Lück/EUIPO</i> – <i>R.H. Investment</i> (“MALLE”)	54
2021/C 217/70	Lieta T-190/21: Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – <i>RI u.c./Padome u.c.</i>	55
2021/C 217/71	Lieta T-192/21: Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – <i>Laboratorios Ern/EUIPO</i> – <i>Beta Sports</i> (“META”)	56
2021/C 217/72	Lieta T-194/21: Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – <i>Fidia farmaceutici/EUIPO</i> – <i>Stelis Biopharma</i> (“HYALOSTEL ONE”)	57
2021/C 217/73	Lieta T-196/21: Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – <i>Lea Nature Services/EUIPO</i> – <i>Debonair Trading Internacional</i> (“SO...?”)	58
2021/C 217/74	Lieta T-197/21: Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – <i>Lea Nature Services/EUIPO</i> – <i>Debonair Trading Internacional</i> (“SO...?”)	59
2021/C 217/75	Lieta T-198/21: Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – <i>Ancor Group/EUIPO</i> – <i>Cody's Drinks International</i> (“CODE-X”)	59
2021/C 217/76	Lieta T-199/21: Prasība, kas celta 2021. gada 30. martā – <i>EurO3zon/ECHA</i>	60
2021/C 217/77	Lieta T-200/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. martā – <i>JS/EDAU</i>	61
2021/C 217/78	Lieta T-201/21: Prasība, kas celta 2021. gada 6. aprīlī – <i>Covington & Burling un Van Vooren/Komisija</i>	62
2021/C 217/79	Lieta T-202/21: Prasība, kas celta 2021. gada 13. aprīlī – <i>Vita Zahnfabrik/EUIPO</i> – <i>VIPI Produtos Odontológicos</i> (“VITABLOCS TriLuxe forte”)	63
2021/C 217/80	Lieta T-203/21: Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – <i>IN.PRO.DI/EUIPO</i> – <i>Aiello</i> (“CAPRI”)	64
2021/C 217/81	Lieta T-204/21: Prasība, kas celta 2021. gada 14. aprīlī – <i>Stryker/EUIPO</i> (“RUGGED”)	64
2021/C 217/82	Lieta T-205/21: Prasība, kas celta 2021. gada 15. aprīlī – <i>Kewazo/EUIPO</i> (“Liftbot”)	65

2021/C 217/83	Lieta T-206/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. aprīlī – <i>Kalita un Haas/EUIPO – Kitzbühel Tourismus</i> (Divu dzīvnieku attēls)	66
2021/C 217/84	Lieta T-209/21: Prasība, kas celta 2021. gada 17. aprīlī – <i>Ignacio Carrasco/EUIPO – Santos Carrasco Manzano</i> (“La Hoja del Carrasco”)	67
2021/C 217/85	Lieta T-212/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. aprīlī – <i>Groschopp/EUIPO</i> (“Sustainability through Quality”)	67
2021/C 217/86	Lieta T-216/21: Prasība, kas celta 2021. gada 20. aprīlī – <i>Ryanair un Malta Air/Komisija</i>	68
2021/C 217/87	Lieta T-220/21: Prasība, kas celta 2021. gada 23. aprīlī – <i>Thomas Henry/EUIPO</i> (“Spicy Ginger”) . . .	69

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2021/C 217/01)

Jaunākās publikācijas

OV C 206, 31.5.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 189, 17.5.2021.

OV C 182, 10.5.2021.

OV C 180, 10.5.2021.

OV C 163, 3.5.2021.

OV C 148, 26.4.2021.

OV C 138, 19.4.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie)* u.c (C-798/18), *Athesia Energy Srl* u.c. (C-799/18)/*Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA*

(Lietas C-798/18 un 799/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Vide* – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants – Tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi – Enerģētikas hartas nolīgums – 10. pants – Piemērojamība – Direktīva 2009/28/EK – 3. panta 3. punkta a) apakšpunkts – No atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanas sekmēšana – Elektroenerģijas ražošana ar saules fotoelementu iekārtām – Grozījumi atbalsta shēmā)

(2021/C 217/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie)* u.c (C-798/18), *Athesia Energy Srl* u.c. (C-799/18)

Atbildētājas: *Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA*

piedaloties: *Elettricità Futura Unione delle imprese elettriche italiane, Confederazione generale dell'agricoltura italiana – Confagricoltura*

Rezolutīvā daļa

Neskarot pārbaudes, kas jāveic iesniedzējtiesai, un ņemot vērā visus atbilstošos faktus, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, 3. panta 3. punkta a) apakšpunkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants, lasot tos tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts samazināt vai atlikt stimulējošos maksājumus par enerģiju, kas saražota ar saules fotoelementu iekārtām, proti, maksājumus, kuri iepriekš piešķirti ar administratīviem lēmumiem un apstiprināti ar *ad hoc* nolīgumiem, kas noslēgti starp šo iekārtu ekspluatētājiem un valsts uzņēmumu, ja šis tiesiskais regulējums attiecas uz stimulējošiem maksājumiem, kuri jau ir paredzēti, bet kurus vēl nav pienākums izmaksāt.

⁽¹⁾ OV C 122, 1.4.2019.

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Högsta domstolen* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Diskrimineringsombudsmannen/Braathens Regional Aviation AB*

(Lieta C-30/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vienlīdzīga attieksme pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības – Direktīva 2000/43/EK – 7. pants – Tiesību aizsardzība – 15. pants – Sankcijas – Prasība par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar apgalvojumu par diskrimināciju – Atbildētāja piekrišana prasībai par zaudējumu atlīdzību, neatzīstot apgalvotās diskriminācijas esamību – Saikne starp izmaksāto kompensāciju un apgalvoto diskrimināciju – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Valsts procesuālās normas, kas liedz tiesai, kurā ir celta prasība, lemt par apgalvotās diskriminācijas esamību, neraugoties uz prasītāja tiešu lūgumu)

(2021/C 217/03)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Diskrimineringsombudsmannen

Atbildētāja: Braathens Regional Aviation AB

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2000/43/EK (2000. gada 29. jūnijs), ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, 7. un 15. pants, lasot tos kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tādi valsts tiesību akti, kas liedz tiesai, kura izskata prasību par zaudējumu atlīdzību, kas ir pamatota ar apgalvojumu par šajā direktīvā aizliegtu diskrimināciju, izskatīt prasību konstatēt šādas diskriminācijas esamību, ja atbildētājs piekrīt samaksāt pieprasīto kompensāciju, vienlaikus neatzīdams minēto diskrimināciju. Valsts tiesai, kas izskata strīdu starp privātpersonām, savas kompetences ietvaros ir jānodrošina tiesiskā aizsardzība, kas privātpersonām izriet no Pamattiesību hartas 47. panta, vajadzības gadījumā nepiemērojot jebkuru pretrunā esošu valsts tiesību normu.

⁽¹⁾ OV C 103, 18.3.2019.

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Conseil d'État* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *H. A./État belge*

(Lieta C-194/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 604/2013 – Par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšana – 27. pants – Tiesību aizsardzības līdzeklis – Pēc pārsūtīšanas lēmuma pieņemšanas radušos apstākļu ņemšana vērā – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)

(2021/C 217/04)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: H. A.

Atbildētāja: État belge

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 27. panta 1. punkts, lasot to šīs regulas 19. apsvēruma, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka tiesa, kurā ir celta prasība atcelt pārsūtīšanas lēmumu, šīs prasības izskatīšanā nevar ņemt vērā apstākļus, kas ir radušies pēc šī lēmuma pieņemšanas un kas ir izšķiroši, lai pareizi piemērotu šo regulu, izņemot, ja šajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts īpašs tiesību aizsardzības līdzeklis – kas ietver attiecīgās personas situācijas ex nunc pārbaudi, kuras iznākums ir kompetentajām iestādēm saistošs –, kuru var izmantot pēc šādu apstākļu rašanās un kurš tostarp nav atkarīgs ne no tā, vai šai personai ir atņemta brīvība, ne no apstākļa, vai tuvojās šī pārsūtīšanas lēmuma izpilde.

(¹) OV C 164, 13.5.2019.

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Sąd Okręgowy w Gdańsku* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AV

(Lieta C-221/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2008/909/TI – 8. panta 2. līdz 4. punkts – 17. panta 1. un 2. punkts – 19. pants – Citā dalībvalstī piespriesta soda, kas jāizpilda dalībvalstī, kurā ir pasludināts spriedums, ar ko nosaka kumulatīvu sodu, ņemšana vērā, pasludinot pēdējo minēto spriedumu – Nosacījumi – Pamatlēmums 2008/675/TI – 3. panta 3. punkts – Jēdziens “iejaukšanās [tādā] spriedumā vai tā izpildē”, kurš ir jāņem vērā jaunā kriminālprocesā, kas uzsākts citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā šis spriedums ir pasludināts)

(2021/C 217/05)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Pamatlietas puses

AV,

piedaloties: Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej

Rezolutīvā daļa

1) Pamatlēmuma 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 8. panta 2.–4. punkts, 17. panta 1. un 2. punkts un 19. pants, skatīti kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj pasludināt spriedumu, ar ko nosaka kumulatīvu sodu, kurš aptver ne tikai vienu vai vairākus sodus, kas iepriekš piespriesti attiecīgajai personai dalībvalstī, kurā pasludināts šis spriedums, ar ko nosaka kumulatīvu sodu, bet arī vienu vai vairākus sodus, kas tai ir piespriesti citā dalībvalstī un kas atbilstoši šim pamatlēmumam tiek izpildīti pirmajā minētajā dalībvalstī. Tomēr šāds spriedums, ar ko nosaka kumulatīvu sodu, nevar izraisīt šo pēdējo minēto sodu ilguma vai veida

pielāgošanu, pārsniedzot Pamatlēmuma 2008/909 8. panta 2.–4. punktā paredzētos stingros ierobežojumus, tā 17. panta 2. punktā noteiktā pienākuma – pilnībā atskaitīt brīvības atņemšanas laikposmu, ko attiecīgajā gadījumā sprieduma valstī ir izcietusi notiesātā persona, no tāda brīvības atņemšanas soda kopējā laika, kas jāizcieš izpildes valstī, neizpildi – vai citas dalībvalsts tai piespriesto sodu pārskatīšanu, pārkāpjot minētā pamatlēmuma 19. panta 2. punktu.

- 2) Padomes Pamatlēmuma 2008/675/TI (2008. gada 24. jūlijs) par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā 3. panta 3. punkts, to lasot šī pamatlēmuma 14. apsvēruma gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir atļauts pasludināt spriedumu, ar ko nosaka kumulatīvu sodu, kurš aptver ne tikai vienu vai vairākus sodus, kas iepriekš piespriesti attiecīgajai personai dalībvalstī, kurā šis spriedums, ar ko nosaka kumulatīvo sodu, ir pasludināts, bet arī vienu vai vairākus sodus, kas tai piespriesti citā dalībvalstī un kas atbilstoši Pamatlēmumam 2008/909, kurš grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299, ir jāizcieš pirmajā minētajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka ar minēto spriedumu, ar ko nosaka kumulatīvu sodu, attiecībā uz pēdējiem minētajiem notiesājošiem spriedumiem tiek ievēroti nosacījumi un ierobežojumi, kuri izriet no grozītā Pamatlēmuma 2008/909 8. panta 2.–4. punkta, 17. panta 2. punkta un 19. panta 2. punkta.

⁽¹⁾ OV C 280, 19.8.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (High Court (Irlande) (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Friends of the Irish Environment Ltd/Commissioner for Environmental Information

(Lieta C-470/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Orhūsas konvencija – Direktīva 2003/4/EK – Tiesības piekļūt publisko institūciju rīcībā esošajai vides informācijai – 2. panta 2. punkts – Jēdziens “publiska institūcija” – Struktūras vai iestādes, kas īsteno tiesu varu – Pabeigtas tiesvedības lietas materiālos ietvertā informācija)

(2021/C 217/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Irlande)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Friends of the Irish Environment Ltd

Atbildētājs: Commissioner for Environmental Information

Pedaloties: Courts Service of Ireland

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu 2. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav reglamentēta piekļuve tiesvedību materiālos ietvertajai vides informācijai, jo ne tiesas, ne to pārraudzībā esošās struktūras vai iestādes, kurām tādējādi ir cieša saikne ar tiesām, nav “publiskas institūcijas” šīs tiesību normas izpratnē un tātad tās neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 280, 19.8.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Areios Pagos (Grieķija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AB/*Olympiako Athlitiko Kentro Athinon – Spyros Louis*

(Lieta C-511/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 2000/78/EK – Vienlīdzīgas attieksmes nodarbinātības un profesijas jomā princips – Aizliegums diskriminēt vecuma dēļ – Darba ņēmēji, kas ir iekļauti darbaspēka rezervē līdz viņu darba līguma izbeigšanai – Atalgojuma samazinājums un atlaišanas pabalsta samazinājums vai zudums – Režīms, kas ir piemērojams publiskajā sektorā nodarbinātajiem darba ņēmējiem, kuri drīzumā dosies pilna apmēra pensijā – Ar atalgojumu saistīto publiskā sektora izdevumu samazināšana – 6. panta 1. punkts – Leģitīms sociālās politikas mērķis – Ekonomikas krīzes situācija)

(2021/C 217/07)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Areios Pagos

Pamatlietas puses

Prasītājs: AB

Atbildētājs: *Olympiako Athlitiko Kentro Athinon – Spyros Louis*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. pants un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums – saskaņā ar kuru publiskajā sektorā nodarbinātie darba ņēmēji, kas kādā noteiktā laikposmā atbilst nosacījumiem pilna apmēra pensijas saņemšanai, tiek iekļauti darbaspēka rezerves režīmā līdz viņu darba līguma izbeigšanai, tā rezultātā samazinoties viņu atalgojumam, zūdot viņu iespējamajam karjeras kāpumam, kā arī samazinoties vai pat zūdot atlaišanas pabalstam, uz ko viņi būtu varējuši pretendēt viņu darba tiesisko attiecību izbeigšanas brīdī, – tiem nav pretrunā, ja vien šis tiesiskais regulējums ir vērst uz to, lai sasniegtu leģitīmu nodarbinātības politikas mērķi, un šā mērķa sasniegšanas līdzekļi ir atbilstīgi un vajadzīgi.

⁽¹⁾ OV C 319, 23.9.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Conseil d'État (Francija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Eutelsat SA/Autorité de régulation des communications électroniques et des postes, Inmarsat Ventures SE, iepriekš – Inmarsat Ventures Ltd*

(Lieta C-515/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Telekomunikāciju nozare – Radiofrekvenču spektra saskaņota izmantošana 2 GHz frekvenču joslās mobilo satelītsakaru pakalpojumu sistēmu ieviešanai – Lēmums Nr. 626/2008/EK – 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts – 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts – 7. panta 1. un 2. punkts – 8. panta 1. un 3. punkts – Mobilo satelītsakaru sistēmas – Jēdziens “mobīlā zemes stacija” – Jēdziens “uz zemes izvietoti papildu komponenti” – Jēdziens “pienācīgā kvalitāte” – Satelīta komponentu un uz zemes izvietotu komponentu attiecīgās lomas – Mobilo satelītsakaru sistēmas operatora pienākums nodrošināt pakalpojumu pieejamību noteiktai iedzīvotāju un teritorijas procentuālajai daļai – Neievērošana – Ietekme)

(2021/C 217/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eutelsat SA

Atbildētāji: *Autorité de régulation des communications électroniques et des postes, Inmarsat Ventures SE*, iepriekš – *Inmarsat Ventures Ltd*

Piedaloties: *Viasat Inc., Viasat UK Ltd*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 626/2008/EK (2008. gada 30. jūnijs) par sistēmu atlasu mobilo satelītsakaru pakalpojumu (MSP) nodrošināšanai un atļauju piešķiršanu šīm sistēmām 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts, lasot tos kopsakarā ar šī lēmuma 8. panta 1. un 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka mobilo satelītsakaru sistēmai datu pārraides spējas ziņā nav jābalstās galvenokārt uz šīs sistēmas satelīta komponentu un ka mobilo satelītsakaru sistēmu uz zemes izvietoti papildu komponenti var tikt instalēti tā, lai tiktu pārklāta visa Eiropas Savienības teritorija, pamatojoties uz to, ka šis satelīta komponents nevienā šīs teritorijas vietā neļauj nodrošināt “pienācīgās kvalitātes” sakarus minētā lēmuma 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, to saprotot kā kvalitātes līmeni, kas nepieciešams, lai sniegtu šīs sistēmas operatora piedāvāto pakalpojumu, ar nosacījumu, ka netiek izkropļota konkurence un ka minētajam satelīta komponentam piemīt reāla un konkrēta lietderība tādā ziņā, ka šādam komponentam ir jābūt nepieciešamam mobilo satelītsakaru sistēmas darbībai, izņemot uz zemes izvietotu papildu komponentu patstāvīgu darbību gadījumā, kad satelīta komponents pārstāj darboties, šīs darbības ilgumam nepārsniedzot astoņpadsmit mēnešus.
- 2) Jēdziens “mobīlā zemes stacija” Lēmuma Nr. 626/2008 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai šāda stacija ietilptu šajā jēdzienā, šī tiesību norma neprasa, lai šī stacija bez atsevišķa aprīkojuma varētu uzturēt sakarus gan ar uz zemes izvietotu papildu komponentu, gan ar satelītu.
- 3) Lēmuma Nr. 626/2008 8. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šī lēmuma 7. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tiek konstatēts, ka saskaņā ar minētā lēmuma II sadaļu izraudzītais operators, kam ir atļauts izmantot radiofrekvenču spektru saskaņā ar šī paša lēmuma 7. pantu, nav nodrošinājis mobilo satelītsakaru pakalpojumus, izmantojot mobilo satelītsakaru sistēmu, līdz Lēmuma Nr. 626/2008 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā noteiktajam termiņam, dalībvalstu kompetentās iestādes nevar atteikties piešķirt šim operatoram atļaujas, kas vajadzīgas mobilo satelītsakaru sistēmu uz zemes izvietotu papildu komponentu darbības nodrošināšanai, pamatojoties uz to, ka šis operators nav ievērojis saistības, kuras tas uzņēmis savā pieteikumā.

⁽¹⁾ OV C 295, 2.9.2019.

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *SK Telecom Co. Ltd./Finanzamt Graz-Stadt*

(Lieta C-593/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšana – Trešo valstu valstspiederīgo viesabonēšana mobilo sakaru tīklos Eiropas Savienībā – 59.a panta pirmās daļas b) punkts – Iespēja dalībvalstīm pārvietot telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanas vietu uz to teritoriju)

(2021/C 217/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz

Pamatlietas puses

Prasītāja: SK Telecom Co. Ltd.

Atbildētāja: Finanzamt Graz-Stadt

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, redakcijā ar grozījumiem, kuri ir spēkā no 2010. gada 1. janvāra un kas izdarīti ar Padomes Direktīvu 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris) 59.a panta pirmās daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka viesabonēšanas pakalpojumi, kurus mobilās telefonijas operators, kurš ir reģistrēts trešā valstī, sniedz saviem klientiem, kuri arī ir reģistrēti vai kuru pastāvīgā adrese vai pastāvīgā dzīvesvieta ir šajā trešā valstī, tiem ļaujot izmantot tās dalībvalsts valsts mobilo sakaru tīklu, kurā tie uzturas uz laiku, ir jāuzskata par tādiem, kas tiek "faktiski lietoti vai izmantoti" šīs dalībvalsts teritorijā šīs tiesību normas izpratnē, kā rezultātā minētā dalībvalsts var uzskatīt, ka šo viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas vieta atrodas tās teritorijā, ja, neraugoties uz šiem pakalpojumiem piemēroto nodokļu režīmu saskaņā ar minētās trešās valsts iekšējām nodokļu tiesībām, šādas iespējas izmantošanas sekas ir nodokļu neuzlikšanas minētajiem pakalpojumiem Savienībā novēršana.

⁽¹⁾ OV C 27, 27.1.2020.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o., Petruzalek kft/Eiropas Komisija

(Lieta C-694/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Aizliegta vienošanās – Mazumtirdzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus – Vainojamība pārkāpjošā rīcībā – Nosacījumi atbrīvošanai no naudas soda – 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai – Pārdošanas apjoma vērtība – Naudas soda maksimālais apmērs – Administratīvā procesa ilgums – Saprātīgs termiņš – Maksātspēja)

(2021/C 217/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o., Petruzalek kft (pārstāve: F. Moretti, avvocatessa)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji P. Rossi, T. Vecchi, vēlāk P. Rossi, G. Conte un C. Sjödin)

Rezolutīvā daļa

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o. un Petruzalek kft sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 372, 4.11.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Court of Appeal in Northern Ireland* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TKF/*Department of Justice for Northern Ireland*

(Lieta C-729/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Nolēmumu izpildes atzīšana un izpilde uzturēšanas saistību lietās – Regula (EK) Nr. 4/2009 – Piemērojamība laikā – 75. pants – Nolēmumi, ko dalībvalsts tiesa pieņēmusi pirms pievienošanās Eiropas Savienībai)

(2021/C 217/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal in Northern Ireland

Pamatlietas puses

Prasītājs: TKF

Atbildētājs: *Department of Justice for Northern Ireland*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Regulas (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās 75. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams vienīgi nolēmumiem, kurus pieņēmušas valsts tiesas valstīs, kuras šo nolēmumu pieņemšanas brīdī jau bija Eiropas Savienības dalībvalstis.
- 2) Regula Nr. 4/2009 ir jāinterpretē tādējādi, ka neviena šīs regulas norma nepieļauj, ka nolēmumi uzturēšanas saistību lietās, kas pieņemti dalībvalstī pirms tās pievienošanās Eiropas Savienībai un pirms minētās regulas piemērošanas dienas, pēc šīs valsts pievienošanās Savienībai tiek atzīti un izpildīti citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 423, 16.12.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – Nīderlandes Karaliste/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Parlaments

(Lieta C-733/19) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Kopējā zivsaimniecības politika – Regula (ES) Nr. 1380/2013 – Zivsaimniecības resursu saglabāšana un ilgtspējīga izmantošana – Jūras ekosistēmu aizsardzība – Regula (ES) 2019/1241 – Tehniski pasākumi – V pielikuma D daļa – Aizliegums zvejot ar elektroimpulsa trali – Samērīguma princips – Piesardzības princips)

(2021/C 217/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: K. Bulterman, M. Noort un P. Huurnink)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: F. Naert un A. Maceroni), Eiropas Parlaments (pārstāvji: R. van de Westelaken, I. Liukkonen un K. Zejdová)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāju prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji: A.-L. Desjonquères un J.-L. Carré)

Rezolutīvā daļa

1. Prasību noraidīt.
2. Nīderlandes Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.
3. Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 423, 16.12.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (Augstākās tiesas (Senāta) (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ZS “Plaukti”

(Lieta C-736/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) – Regula (EK) Nr. 1698/2005 – Regula (ES) Nr. 65/2011 – 16. panta 5. punkta trešā daļa – Regula (EK) Nr. 73/2009 – 4. un 6. pants – Regula (EK) Nr. 1122/2009 – Atbalsts lauku attīstībai – Agrovides maksājumi – Atbalsts bioloģiskās daudzveidības uzturēšanai zālajos – Šo maksājumu piešķiršanas nosacījumu neievērošana – Priekšlaicīga nopļaušana – Minēto maksājumu samazināšana un izslēgšana – Obligātie standarti – Tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības – Minimālās prasības attiecībā uz labu lauksaimniecības un vides stāvokli – Saistības, kas pārsniedz obligātos standartus, minimālās prasības un citas atbilstošas obligātās prasības, kuras ir noteiktas valsts tiesību aktos)

(2021/C 217/13)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puse

ZS “Plaukti”,

pieņemoties: Lauku atbalsta dienestam

Rezolutīvā daļa

- 1) Komisijas Regulas (ES) Nr. 65/2011 (2011. gada 27. janvāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem, 16. panta 5. punkta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nav piemērojama gadījumā, kad atbalsta pieprasītājs nav ievērojis agrovides saistības attiecībā uz pļaušanas nosacījumiem, ja nav konstatētas nekādas izmaiņas attiecīgajā kultūraugu grupā.
- 2) Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003, 4. un 6. pants, lasot tos kopsakarā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) 39. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru viena un tā pati prasība vienlaikus var būt minimālā prasība saistībā ar labu lauksaimniecības un vides stāvokli un prasība, kas pārsniedz šīs minimālās prasības, proti, nosacījums agrovides maksājumu izmaksai.

(¹) OV C 413, 9.12.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (Finanzgericht Köln (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – The North of England P & I Association Ltd., Marine Shipping Mutual Insurance Company tiesību pārņēmēja/Bundeszentralamt für Steuern

(Lieta C-786/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiešā apdrošināšana, kas nav dzīvības apdrošināšana – Otrā direktīva 88/357/EEK – 2. panta d) punkta otrais ievilkums – Direktīva 92/49/EEK – 46. panta 2. punkta pirmā daļa – Nodoklis par apdrošināšanas prēmijām – Jēdziens “riskā dalībvalsts” – Jebkura veida transportlīdzekļi – Jēdziens “reģistrācijas dalībvalsts” – Jūras kuģu apdrošināšana – Dalībvalsts turētā kuģu reģistrā iekļauti kuģi, kas kuģo ar citas dalībvalsts vai trešās valsts karogu atbilstoši pagaidu atļaujai neizmantot karogu)

(2021/C 217/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: The North of England P & I Association Ltd., Marine Shipping Mutual Insurance Company tiesību pārņēmēja

Atbildētāja: Bundeszentralamt für Steuern

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva), 46. panta 2. punkta pirmā daļa, to lasot kopā ar Padomes Otrās Direktīvas 88/357/EEK (1988. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 73/239/EEK 2. panta d) punkta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja apdrošināšanas līgumi attiecas uz dažādu tādu jūras kuģu ekspluatācijas risku segšanu, kuri ir iekļauti kuģu reģistrā, ko uztur dalībvalsts, bet kuri kuģo ar citas dalībvalsts vai trešās valsts karogu atbilstoši pagaidu atļaujai neizmantot karogu, par attiecīgā kuģa “reģistrācijas dalībvalsti” un tādējādi par “dalībvalsti, kurā atrodas risks”, šo tiesību normu izpratnē, kurai ir ekskluzīvas pilnvaras aplikt ar nodokli prēmijas, kas samaksātas atbilstoši minētajiem apdrošināšanas līgumiem, ir jāuzskata dalībvalsts, kas uztur kuģu reģistru, kurā minētais kuģis ir reģistrēts galvenokārt tā īpašumtiesību pierādīšanas nolūkos.

⁽¹⁾ OV C 45, 10.2.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (Tribunal d'arrondissement (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EQ/Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

(Lieta C-846/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Saimnieciskā darbība – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 9. panta 1. punkts – Atbrīvojumi no nodokļa – 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts – Pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošinājumu – Pakalpojumi, kurus advokāts ir sniedzis atbilstoši rīcībnespējīgu pilngadīgu personu aizsardzības pilnvarojumiem – Struktūra, kas ir atzīta par sociālās labklājības struktūru)

(2021/C 217/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'arrondissement

Pamatlietas puses

Prasītājs: EQ

Atbildētāja: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par saimniecisku darbību šīs tiesību normas izpratnē ir uzskatāma pakalpojumu sniegšana, kura ir veikta par labu rīcībnespējīgām pilngadīgām personām, kuras mērķis ir tās aizsargāt to civiltiesiskajās darbībās un kuras izpildi pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar likumu ir uzticējusi tiesu iestāde, un par kuru atlīdzību nosaka tā pati iestāde, pamatojoties uz fiksētu likmi vai pamatojoties uz vērtējumu katrā atsevišķā gadījumā, ņemot vērā it īpaši rīcībnespējīgās personas finansiālo stāvokli, turklāt šīs personas trūcīgā stāvokļa gadījumā šo atlīdzību var uzņemties segt valsts, ja šie pakalpojumi tiek sniegti par atlīdzību, ja pakalpojumu sniedzējs no tā gūst pastāvīgus ienākumus un ja par šo darbību sniegtās kompensācijas kopējais apmērs tiek noteikts atbilstoši kritērijiem, kuru mērķis ir garantēt šī pakalpojumu sniedzēja darbības izmaksu segšanu.
- 2) Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, pirmkārt, ka “pakalpojumu sniegšana, kas ir cieši saistīta ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu”, ir pakalpojumu sniegšana par labu rīcībnespējīgām pilngadīgām personām, kuras mērķis ir tās aizsargāt to civiltiesiskajās darbībās, un, otrkārt, ka nav izslēgts, ka advokāts, kas sniedz šādus sociāla rakstura pakalpojumus, sava uzņēmuma vajadzībām un minēto pakalpojumu robežās var tikt atzīts par sociālās labklājības struktūru, un šādai atzišanai tomēr obligāti ir jānotiek ar tiesu iestādes iejaukšanos tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts, atsakoties tam atzīt šādu raksturu, ir pārsniegusi tai šajā ziņā piešķirtās rīcības brīvības robežas.
- 3) Tiesiskās palāvbības aizsardzības principam nav pretrunā tas, ka nodokļu administrācija uzliek pievienotās vērtības nodokli (PVN) noteiktiem darījumiem, kas attiecas uz agrāku laikposmu, situācijā, kad šī administrācija vairākus gadus ir pieņēmusi nodokļa maksātāja PVN deklarācijas, kurās tāda paša veida darījumi nav iekļauti ar nodokli apliekamajos darījumos, un kad nodokļa maksātājam nav iespējams maksājamo PVN atgūt no tiem, kuri ir samaksājuši par šiem darījumiem, jo tiek uzskatīts, ka samaksātās atlīdzības jau ietver šo PVN.

(¹) OV C 54, 17.2.2020.

Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – M-GmbH/Finanzamt für Körperschaften)

(Lieta C-868/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 9. pants – Nodokļa maksātāji – 11. pants – Dalībvalstu tiesības uzskatīt par vienu nodokļu maksātāju personas, kas ir juridiski neatkarīgas, bet kam ir savstarpējas ciešas finanšu, ekonomiskas un organizatoriskas saites (“PVN maksātāju grupa”) – Jēdziens “ciešas finanšu saites” – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir izslēgta iespēja būt PVN maksātāju grupas dalībniecēm līgumsabiedrībām, kuru partneri, kopā ar galveno uzņēmumu, nav vienīgi personas, kas finanšu ziņā ir integrētas galvenajā uzņēmumā – Tiesiskā drošība – Pasākumi, lai novērstu krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas – Samērīgums – PVN neitralitāte)

(2021/C 217/16)

Tiesvedības valoda – vācu.

Iesniedzējtiesa:

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Pamatlietas tiesvedības priekšmets

Prasītāja: M-GmbH

Atbildētāja: Finanzamt für Körperschaften

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 11. pants, tiesiskās drošības, samērīguma un nodokļu neitralitātes principu gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā līgumsabiedrības iespēja veidot personu grupu kopā ar galveno uzņēmumu, kura varētu tikt uzskatīta par vienu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju, tiek pakļauta nosacījumam, ka līgumsabiedrības dalībnieki kopā ar galveno uzņēmumu ir vienīgi personas, kas finanšu ziņā ir integrētas šajā uzņēmumā.

⁽¹⁾ OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – FV/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-875/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Atcelšanas prasība – Civildienests – Novērtējuma ziņojums – Vērtēšanas kritēriji – Veikuma pastāvīgums – Kavējumi – Medicīniskās izziņas iesniegšana – Rūpības pienākums)

(2021/C 217/17)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: FV (pārstāvis: É. Boigelot, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un R. Meyer)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) FV sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums – FV/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-877/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Atcelšanas prasība – Civildienests – Novērtējuma ziņojums – Vērtēšanas kritēriji – Veikuma pastāvīgums – Kavējumi – Medicīniskās izziņas iesniegšana – Rūpības pienākums)

(2021/C 217/18)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: FV (pārstāvji: É. Boigelot, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un R. Meyer)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) FV sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Grupa Warzywna Sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Lieta C-935/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 273. pants – Atmaksājamās PVN summas novērtēšana nodokļu deklarācijā pārāk augstu – Nodokļa maksātāja kļūda vērtējumā attiecībā uz to, ka darījumam ir uzliekams nodoklis – Nodokļu deklarācijas labojums pēc pārbaudes – Sodš 20 % apmērā no atmaksājamā PVN summas pārāk augstā novērtējuma – Samērīguma princips)

(2021/C 217/19)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Atbildētājs: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 273. pants un samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājam, kurš no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atbrīvotu darījumu ir kļūdaini kvalificējis par ar šo nodokli apliekamu darījumu, tiek noteikts sods 20 % apmērā no nepamatoti prasītās pārāk augstu novērtētās atmaksājamā PVN summas, ja šis sods ir piemērojams vienādi gan tādā situācijā, kurā PVN pārpalikuma summas pārāk augsts novērtējums izriet no darījuma pušu pieļautas kļūdas vērtējumā attiecībā uz to, vai darījumam ir uzliekams nodoklis, ko raksturo tas, ka nav norāžu uz krāpšanu un Valsts kase nezaudē ieņēmumus, gan situācijā, kurā šādi īpaši apstākļi nepastāv.

⁽¹⁾ OV C 191, 8.6.2020.

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein eV*

(Lieta C-53/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzība – Regula (ES) Nr. 1151/2012 – 49. panta 3. punkta pirmā daļa un 4. punkta otrā daļa – 53. panta 2. punkta pirmā daļa – Produkta specifikācijas grozījums – Šprēvaldes [*Spreewald*] (Vācija) gurķi “*Spreewälder Gurken* (AĢIN)” – Grozījumi, kas nav maznozīmīgi – Iebildumu process – Paziņojums par iebildumiem attiecībā uz pieteikumu veikt grozījumu – Prasība par lēmumu, ar kuru ir apmierināts šis pieteikums – Jēdziens “likumīgas intereses”)

(2021/C 217/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Hengstenberg GmbH & Co. KG*

Atbildētāja: *Spreewaldverein eV*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām 49. panta 3. punkta pirmā daļa un 4. punkta otrā daļa, lasot kopsakarā ar šīs regulas 53. panta 2. punkta pirmo daļu, ir jāinterpretē tādējādi, ka procedūrā, kas piemērojama pieteikumiem veikt nemaznozīmīgu grozījumu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi aizsargāta produkta specifikācijā, ikviena fiziska vai juridiska persona, kurai ar prasītajiem grozījumiem faktiski vai potenciāli tiek radīts ekonomisks aizskārumš, kas nav mazticams, var pamatot, ka tām piemīt prasītās “likumīgas intereses”, lai paustu iebildumu pret iesniegto grozījuma pieteikumu vai celtu prasību par lēmumu, ar kuru šis pieteikums ir ticis apmierināts, ar nosacījumu, ka kaitējuma risks šādas personas interesēm nav maziespējams vai hipotētisks, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 161, 11.5.2020.

Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 15. aprīļa spriedums (*Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Vogel Import Export NV/Belgische Staat*

(Lieta C-62/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EEK) Nr. 2658/87 – Muitas savienība – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu pozīcijas – 4407. un 4409. pozīcija – Ēvelēti koka dēļi, kuru četri stūri visā dēļa garumā ir nedaudz noapaļoti)

(2021/C 217/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vogel Import Export NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Rezolutīvā daļa

Kombinētā nomenklatūra, kas ietilpst Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā – redakcijā, kas izriet no Komisijas 2016. gada 6. oktobra Īstenošanas regulas (ES) 2016/1821 –, ir jāinterpretē tādējādi, ka ēvelēti koka dēļi, kuru četri stūri ir tikuši viegli noapaļoti visā dēļa garumā, nevar tikt uzskatīti par profilētiem un var ietilpt tās 4407. pozīcijā.

⁽¹⁾ OV C 201, 15.6.2020.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 22. augustā XH iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2020. gada 25. jūnija spriedumu lietā T-511/18 XH/Komisija

(Lieta C-399/20 P)

(2021/C 217/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: XH (pārstāvis: E. Auleytner, radca prawny)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2021. gada 16. marta rīkojumu Tiesa (septītā palāta) nosprieda apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu un ka XH sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 28. septembrī iesniedza Lukáš Wagenknecht par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2020. gada 17. jūlija rīkojumu lietā T-715/19 Wagenknecht/Eiropadome

(Lieta C-504/20 P)

(2021/C 217/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Lukáš Wagenknecht (pārstāve: A. Koller, advokátka)

Otra lietas dalībiece: Eiropadome

Ar 2021. gada 14. aprīļa rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība tiek noraidīta kā daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota un ka Lukáš Wagenknecht sedz savus tiesāšanas izdevumus pats.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 20. oktobrī iesniedza Okrazhen sad Razgrad (Bulgārija) – BNP Paribas Personal Finance S.A., Bulgaria Branch/T.G.M.

(Lieta C-535/20)

(2021/C 217/24)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Okrazhen sad Razgrad

Pamatlietas puses:

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: BNP Paribas Personal Finance S.A., Bulgaria Branch

Atbildētājs: T.G.M.

Ar 2021. gada 14. aprīļa rīkojumu Tiesa (sestā palāta) atzina:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK ⁽¹⁾ 10. panta 2. punkts un 22. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram visām patēriņa kredītīguma sastāvdaļām ir jābūt vienā fontā, vienādā formātā un tā burtu izmēram ir jābūt vienādam, kas ir vismaz 12.

⁽¹⁾ OV 2008, L 133, 66. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 12. novembrī Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre un Center for Independent Living Association iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2020. gada 2. septembra rīkojumu lietā T-613/19 ENIL Brussels Office u.c./Komisija

(Lieta C-622/20 P)

(2021/C 217/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre un Center for Independent Living Association (pārstāvji: B. Van Vooren, P. Bogaert, un L. Gorywoda, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office)

Ar 2021. gada 15. aprīļa rīkojumu Tiesa (devītā palāta) nolēma apelācijas sūdzību noraidīt kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem pašiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 7. decembrī Laboratorios Ern, S.A. iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-51/19 Laboratorios Ern/EUIPO – SBS Bilimseel Bio Çözümlemler (“apiheal”)

(Lieta C-667/20 P)

(2021/C 217/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Laboratorios Ern, S.A. (pārstāvji: T. González Martínez un R. Guerras Mazón, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs un SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ

Ar 2021. gada 18. marta rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Laboratorios Ern* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 7. decembrī *Laboratorios Ern*, S.A. iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-53/19 *SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ/EUIPO – Laboratorios Ern* (“apiheal”)

(Lieta C-678/20 P)

(2021/C 217/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Laboratorios Ern*, S.A. (pārstāvji: T. González Martínez un R. Guerras Mazón, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 18. marta rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Laboratorios Ern* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. februārī iesniedza *Landgericht Ravensburg* (Vācija) – QB/*Daimler AG*

(Lieta C-100/21)

(2021/C 217/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Ravensburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: QB

Atbildētāja: *Daimler AG*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2007/46/EK⁽¹⁾ 18. panta 1. punkta, 26. panta 1. punkta un 46. panta, skatot tos kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007⁽²⁾ 5. panta 2. punktu, mērķis ir arī aizsargāt mehānisko transportlīdzekļu individuālo pircēju intereses?

Jā atbilde ir apstiprinoša:

2) Vai tajās ietilpst arī transportlīdzekļa individuālā pircēja intereses neiegādāties transportlīdzekli, kas neatbilst Savienības tiesību prasībām, it īpaši neiegādāties tādu transportlīdzekli, kurš ir aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē?

Jā atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša:

3) Vai tas ir pretrunā Savienības tiesībām, ja pircējs, kas, to nevēloties, ir iegādājies transportlīdzekli, kuru ražotājs ir laidis tirgū ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē, pret transportlīdzekļa ražotāju var izvirzīt civiltiesiskus, no delikta izrietošus prasījumus par zaudējumu atlīdzību, it īpaši arī prasījumu par pirkuma cenas, kas samaksāta par transportlīdzekli, atmaksu, pretī nododot transportlīdzekli un īpašumtiesības uz to, izņēmuma kārtā tikai tad, ja transportlīdzekļa ražotājs ir rīkojies ar nolūku un pretēji vispārpieņemtiem morāles principiem?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- 4) Vai Savienības tiesībās ir prasīts, lai transportlīdzekļa pircējs pret transportlīdzekļa ražotāju varētu izvirzīt civiltiesisku, no delikta izrietošu prasījumu par atlīdzināšanu jebkuras tādas transportlīdzekļa ražotāja vainojamas (aiz neuzmanības vai ar nolūku īstenotas) rīcības gadījumā, kas ir saistīta ar tāda transportlīdzekļa laišanu tirgū, kurš ir aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci atbilstoši Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punktam?

Neatkarīgi no atbildēm uz pirmo līdz ceturto prejudiciālo jautājumu:

- 5) Vai tas ir pretrunā Savienības tiesībām, ja saskaņā ar valsts tiesībām transportlīdzekļa pircējam ir jāatskaita ieguvums no lietošanas par transportlīdzekļa faktisko lietošanu, ja tas no delikta izrietošas zaudējumu atlīdzināšanas ceļā pieprasa tāda transportlīdzekļa pirkuma cenas atmaksu, kas laists tirgū ar neatļautu pārveidošanas ierīci atbilstoši Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punktam, pretī nododot transportlīdzekli un īpašumtiesības uz to?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- 6) Vai tas ir pretrunā Savienības tiesībām, ja šis ieguvums no lietošanas tiek aprēķināts no pilnas pirkuma cenas, neveicot atskaitījumu par transportlīdzekļa vērtības samazinājumu, kas izriet no tā aprīkošanas ar neatļautu pārveidošanas ierīci, un/vai, ņemot vērā to, ka pircējs nebija vēlējies lietot Savienības tiesībām neatbilstošu transportlīdzekli?

Neatkarīgi no atbildēm uz pirmo līdz sesto prejudiciālo jautājumu:

- 7) Vai *Zivilprozessordnung* [Civilprocesa kodeksa] 348. panta 3. punkts, ciktāl šis tiesiskais regulējums attiecas arī uz lēmumu iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemšanu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai, nav saderīgs ar valsts tiesu tiesībām iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai un tāpēc nav jāpiemēro attiecībā uz lēmumiem iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV 2007, L 263, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2007, L 171, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 18. februārī iesniedza *Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Itālija)* – KW/Bolcāno autonomā province

(Lieta C-102/21)

(2021/C 217/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen

Pamatlietas puses

Prasītāja: KW

Atbildētāja: Bolcāno autonomā province

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai 2016. gada 31. decembrī ir beidzies darbības termiņš Komisijas Lēmumā (2012. gada 25. jūlijs) SA.32113 (2010/N) apstiprinātajam atbalstam 80 procentu apmērā mazo hidroelektrostaciju būvniecībai elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem resursiem pašpatēriņam tādu Alpu kalnu kotedžu un tūristu mītnu vajadzībām, kuras nav iespējams pieslēgt elektroapgādes tīklam, neveicot atbilstošus tehniskos un finanšu ieguldījumus?
2. Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:
 - 2.1 Vai Regulas (ES) 2015/1589 (¹) 20. pants ir interpretējams tādējādi, ka gadījumos, kad atbalstu izmanto ļaunprātīgi, pirms valsts iestāžu iesaistes Komisijai ir jāpieņem lēmums par atgūšanu?

- 2.2 Ņemot vērā, ka minētais atbalsts ir paredzēts konkrētu tautsaimniecības jomu attīstībai, vai tas ir saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, vai arī tas var izkropļot konkurenci un radīt šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm?

(¹) Padomes Regula (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 18. februārī iesniedza *Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Itālija)* – SG/Bolcāno autonomā province

(Lieta C-103/21)

(2021/C 217/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen

Pamatlietas puses

Prasītājs: SG

Atbildētāja: Bolcāno autonomā province

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai 2016. gada 31. decembrī ir beidzies darbības termiņš Komisijas Lēmumā (2012. gada 25. jūlijs) SA.32113 (2010/N) apstiprinātajam atbalstam 80 procentu apmērā mazo hidroelektrostaciju būvniecībai elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem resursiem pašpatēriņam tādu Alpu kalnu kotedžu un tūristu mītnu vajadzībām, kuras nav iespējams pieslēgt elektroapgādes tīklam, neveicot atbilstošus tehniskos un finanšu ieguldījumus?
2. Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:
 - 2.1 Vai tādā gadījumā papildus ir jāpārbauda, vai Regulas (ES) 2015/1589 (¹) 20. pants ir interpretējams tādējādi, ka gadījumos, kad atbalstu izmanto ļaunprātīgi, pirms valsts iestāžu iesaistes Komisijai ir jāpieņem lēmums par atgūšanu?
 - 2.2 Vai, ņemot vērā, ka minētais atbalsts ir paredzēts konkrētu tautsaimniecības jomu attīstībai, ir jāpārbauda, vai tas ir saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, vai arī tas var izkropļot konkurenci un radīt šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm?

(¹) Padomes Regula (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. martā iesniedza *Tribunal du travail de Liège (Beļģija)* – EV/*Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*

(Lieta C-134/21)

(2021/C 217/31)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājs: EV

Atbildētāja: *Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*

Ar 2021. gada 26. marta rīkojumu Tiesa (piektā palāta) noteica:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka dalībvalsts attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, kurš ir cēlis prasību par pārsūtīšanas lēmumu uz citu dalībvalsti šīs regulas 26. panta 1. punkta izpratnē, veic tādas sagatavošanas pasākumus šai pārsūtīšanai kā, piemēram, vietas piešķiršana īpašā uzņemšanas struktūrā, kurā izmitinātajām personām tiek nodrošināta palīdzība, lai sagatavotu viņu pārsūtīšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. martā iesniedza *Oberster Gerichtshof* (Austrija) – *RW/Österreichische Post AG*

(Lieta C-154/21)

(2021/C 217/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzējs: *RW*

Atbildētāja Revīzijas tiesvedībā: *Österreichische Post AG*

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ (2016. gada 27. aprīlis) 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka piekļuves tiesības attiecas tikai uz saņēmēju kategorijām, ja konkrēti saņēmēji, plānojot datu izpaušanu, vēl nav zināmi, taču piekļuves tiesības obligāti ietver arī šos izpausto datu saņēmējus, ja dati jau ir izpausti?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. martā iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado un Partido político VOX/Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés un Anna Gabriel Sabaté*

(Lieta C-158/21)

(2021/C 217/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Apsūdzētājas: *Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado un Partido político VOX*

Apsūdzētie: *Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés un Anna Gabriel Sabaté*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmums 2002/584/TI⁽¹⁾ pieļauj, ka izpildes tiesu iestāde atsaka ar EAO [Eiropas apcietināšanas orderi] pieprasītās personas nodošanu, pamatojoties uz atteikuma pamatiem, kas ir paredzēti tās valsts tiesībās, bet kā tādi nav paredzēti pamatlēmumā?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu būtu apstiprinoša un, lai nodrošinātu EAO izpildāmību un pienācīgi izmantotu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kas ir paredzēts Pamatlēmuma 2002/584/TI 15. panta 3. punktā:

Vai izsniegšanas tiesu iestādei ir pienākums veikt dažādu valstu tiesību izpēti un analīzi, lai ņemtu vērā iespējamās EAO izpildes atteikuma pamatus, kas nav paredzēti Pamatlēmumā 2002/584/TI?

- 3) Atkarībā no atbildēm uz iepriekšējiem jautājumiem, ņemot vērā to, ka saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584/TI 6. panta 1. punktu izsniegšanas tiesu iestādes kompetence EAO izsniegšanai tiek noteikta saskaņā ar izsniegšanas valsts tiesībām:

Vai šī tiesību norma ir interpretējama tādējādi, ka izpildes tiesu iestāde var apšaubīt kompetenci, kas izsniegšanas tiesu iestādei ir darbībā konkrētajā krimināllietā, un atteikt nodošanu, jo uzskata, ka izsniegšanas tiesu iestādes kompetencē nav izsniegt šo EAO?

- 4) Jautājumā par to, vai izpildes tiesu iestāde var iespējami pārbaudīt, vai izsniegšanas valstī tiek ievērotas pieprasītās personas pamattiesības:

4.1. Vai Pamatlēmums 2002/584/TI pieļauj, ka izpildes tiesu iestāde atsaka pieprasītās personas nodošanu, jo uzskata, ka izsniegšanas dalībvalstī pastāv tās pamattiesību pārkāpuma risks, pamatojoties uz darba grupas ziņojumu, ko valsts izpildes iestādei ir iesniegusi pati pieprasītā persona?

4.2. Vai saistībā ar iepriekšējo jautājumu šāds ziņojums ir objektīva, ticama, precīza un pienācīgi aktualizēta informācija, lai, ņemot vērā Tiesas judikatūru, pamatotu pieprasītās personas nodošanas atteikumu, pamatojoties uz tās pamattiesību nopietna pārkāpuma risku?

4.3. Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu būtu apstiprinoša, kādi pierādījumi ir prasīti Savienības tiesībās, lai dalībvalsts varētu secināt, ka izsniegšanas dalībvalstī pastāv pamattiesību pārkāpuma risks, ko apgalvo pieprasītā persona un kas pamato EAO izpildes atteikumu?

- 5) Vai atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem var ietekmēt apstākļi, ka pieprasītā persona izsniegšanas valsts tiesu iestādēs ir varējusi pat divās instancēs izvirzīt argumentus par izsniegšanas tiesu iestādes kompetences neesamību, viņas apcietināšanas orderi un viņas pamattiesību garantēšanu?

- 6) Vai atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem var ietekmēt apstākļi, ka izpildes tiesu iestāde atsaka EAO izpildi, pamatojoties uz iemesliem, kas nav skaidri paredzēti minētajā Pamatlēmumā 2002/584/TI, konkrētāk, konstatējot izsniegšanas tiesu iestādes kompetences neesamību un pamattiesību pārkāpuma nopietnu risku izsniegšanas valstī, un dara to, nelūdzot izsniegšanas tiesu iestādei sniegt konkrētu papildinformāciju, kas varētu ietekmēt šo lēmumu?

- 7) Ja no atbildēm uz iepriekšējiem jautājumiem izriet, ka šīs lietas apstākļos personas nodošanas atteikums, pamatojoties uz minētajiem atteikuma iemesliem, ir pretrunā Pamatlēmumam 2002/584/TI:

Vai Pamatlēmumam 2002/584/TI pretrunā būtu tas, ka iesniedzējtiesa izsniegtu jaunu EAO attiecībā uz šo pašu personu tai pašai dalībvalstij?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 10. martā iesniedza Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania (Itālija) – Comune di Camerota

(Lieta C-161/21)

(2021/C 217/34)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania

Pamatlietas puse

Prasītāja: Comune di Camerota

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 2. pants (it īpaši saistībā ar tiesiskuma principu) un 19. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, LESD 120. panta 1. punkts un 126. panta 1. punkts, Direktīvas 2011/85/ES ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkts, 6. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 12. pants, Regulas (ES) Nr. 473/2013 ⁽²⁾ 5. pants, kā arī Eiropas Savienības samērīguma, lojālas sadarbības un lietderīgās iedarbības principi, kas izriet no LES 4. un 5. panta, neļauj tādas ārkārtas valsts tiesību normas kā 2020. gada 14. augusta Dekrētlukuma Nr. 104, kas ar grozījumiem pārveidots ar 2020. gada 13. oktobra Likumu Nr. 126, 53. panta 8. punkts interpretēt un piemērot tādējādi, ka tās liedz – pat ja tikai uz laiku (no 2020. gada 15. augusta līdz 2021. gada 30. jūnijam un tālāk daudz ilgāk nekā ārkārtas situācijas ilgums) – īstenot efektīvu un savlaicīgu pārbaudi tiesā attiecībā uz to, vai tiek ievēroti budžeta noteikumi, kas saskaņā ar konstitucionālajiem un iekšējiem tiesību aktiem ir uzticēti tādai grāmatvedības jomā specializētai neatkarīgai tiesu iestādei kā Corte di conti [Revīzijas palātai], it īpaši apturot tiesu kontroles funkciju veikšanu attiecībā uz vietējām pašvaldībām, kuras atrodas strukturālas nelīdzsvarotības apstākļos, kas var izraisīt to stāvokļa pasliktināšanos, un kuras ir uzsākušas ilgtermiņa konsolidāciju, un kurām – tieši šī iemesla dēļ, kā arī to grūtību dēļ, ko rada ārkārtas situācija veselības jomā – vairāk nekā citām pašvaldībām būtu nepieciešams tikt pakļautām neatkarīgai, efektīvai un savlaicīgai uzraudzībai, lai novērstu, ka finanšu krīze pasliktinās un ka novirzīšanās no konsolidācijas kļūst neatgriezeniska un izraisa pašvaldības stāvokļa pasliktināšanos?
- 2) Vai LES 3. panta 3. punkts, LESD 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 119. panta 1. un 2. punkts un 120. pants, Direktīvas 2011/7/ES ⁽³⁾ 1. un 4. pants, kā arī 27. protokols par iekšējo tirgu un konkurenci – neļauj tādas ārkārtas valsts tiesību normas kā 2020. gada 14. augusta Dekrētlukuma Nr. 104, kas ar grozījumiem pārveidots ar 2020. gada 13. oktobra Likumu Nr. 126, 53. panta 9. punkts interpretēt un piemērot tādējādi, ka tās ļauj no 2020. gada 15. augusta līdz 2021. gada 30. jūnijam no jauna apturēt to pašvaldību kreditoru uzsāktās izpildes procedūras, kas ir saņēmušas līdzvara atjaunošanas plāna apstiprinājumu, ja šī apturēšana ir pamatota tikai ar atsauci uz ārkārtas situāciju veselības jomā un papildina to, kura attiecībā uz šīm pašvaldībām jau bija noteikta saskaņā ar Tuel 243-bis panta 4. punktu un 243-quater panta 5. punktu, ja šāda apturēšana neizraisa maksātnespējas procedūras uzsākšanu, kas piedāvā alternatīvu parāda atmaksas kārtību, kā rezultātā šāda turpmāka un ilga izpildes procedūru apturēšana izraisa vēl lielākus kavējumus valsts pārvaldes iestāžu maksājumu veikšanā un tādējādi vēl vairāk apgrūtina konkurences aizsardzību un pasliktina kreditoru uzņēmumu konkurētspēju?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2011/85/ES (2011. gada 8. novembris) par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (OV 2011, L 306, 41. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 473/2013 (2013. gada 21. maijs) par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmerīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs (OV 2013, L 140, 11. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV 2011, L 48, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. martā iesniedza *Landgericht Ravensburg*
(Vācija) – GL, DV, UK/*Volkswagen AG, Audi AG***

(Lieta C-178/21)

(2021/C 217/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Ravensburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: GL, DV, UK

Atbildētājas: *Volkswagen AG, Audi AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2007/46/EK ⁽¹⁾ 18. panta 1. punkta, 26. panta 1. punkta un 46. panta, skatot tos kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007 ⁽²⁾ 5. panta 2. punktu, mērķis ir arī aizsargāt mehānisko transportlīdzekļu individuālo pircēju intereses?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- 2) Vai tajās ietilpst arī transportlīdzekļa individuālā pircēja intereses neiegādāties transportlīdzekli, kas neatbilst Savienības tiesību prasībām, it īpaši neiegādāties tādu transportlīdzekli, kurš ir aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē?

Neatkarīgi no atbildēm uz pirmo un otro prejudiciālo jautājumu:

- 3) Vai tas ir pretrunā Savienības tiesībām, ja pircējs, kas, to nevēloties, ir iegādājies transportlīdzekli, kuru ražotājs ir laidis tirgū ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē, pret transportlīdzekļa ražotāju var izvirzīt civiltiesiskus, no delikta izrietošus prasījumus par zaudējumu atlīdzību, it īpaši arī prasījumu par pirkuma cenas, kas samaksāta par transportlīdzekli, atmaksu, pretī nododot transportlīdzekli un īpašumtiesības uz to, izņēmuma kārtā tikai tad, ja transportlīdzekļa ražotājs ir rīkojies ar nolūku un pretēji vispārpieņemtiem morāles principiem?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- 4) Vai Savienības tiesībās ir prasīts, lai transportlīdzekļa pircējs pret transportlīdzekļa ražotāju varētu izvirzīt civiltiesisku, no delikta izrietošu prasījumu par atlīdzināšanu jebkuras tādas transportlīdzekļa ražotāja vainojamas (aiz neuzmanības vai ar nolūku īstenotas) rīcības gadījumā, kas ir saistīta ar tāda transportlīdzekļa laišanu tirgū, kurš ir aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci atbilstoši Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punktam?

Neatkarīgi no atbildēm uz pirmo līdz ceturto prejudiciālo jautājumu:

- 5) Vai tas ir pretrunā Savienības tiesībām, ja saskaņā ar valsts tiesībām transportlīdzekļa pircējam ir jāatskaita ieguvums no lietošanas par transportlīdzekļa faktisko lietošanu, ja tas no delikta izrietošas zaudējumu atlīdzināšanas ceļā pieprasa tāda transportlīdzekļa pirkuma cenas atmaksu, kas laists tirgū ar neatļautu pārveidošanas ierīci atbilstoši Regulas (EK) Nr. 715/2007 5. panta 2. punktam, pretī nododot transportlīdzekli un īpašumtiesības uz to?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- 6) Vai tas ir pretrunā Savienības tiesībām, ja šis ieguvums no lietošanas tiek aprēķināts no pilnas pirkuma cenas, neveicot atskaitījumu par transportlīdzekļa vērtības samazinājumu, kas izriet no tā aprīkošanas ar neatļautu pārveidošanas ierīci, un/vai, ņemot vērā to, ka pircējs nebija vēlējies lietot Savienības tiesībām neatbilstošu transportlīdzekli?

Neatkarīgi no atbildēm uz pirmo līdz sesto prejudiciālo jautājumu:

- 7) Vai *Zivilprozessordnung* [Civilprocesa kodeksa] 348. panta 3. punkta 2. apakšpunkts, ciktāl šis tiesiskais regulējums attiecas arī uz lēmumu iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemšanu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai, nav saderīgs ar valstu tiesu tiesībām iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai un tāpēc nav jāpiemēro attiecībā uz lēmumiem iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV 2007, L 263, 1. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2007, L 171, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. martā iesniedza *tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles* (Beļģija) – *Christian Louboutin/Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC*

(Lieta C-184/21)

(2021/C 217/36)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Christian Louboutin*

Atbildētājas: *Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (¹) 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par preču zīmei identiska apzīmējuma izmantošanu reklāmā, kas publicēta vietnē, principā ir vainojams šīs vietnes operators, ja samērā informēta, uzmanīga un apdomīga interneta lietotāja uztverē šim operatoram ir bijusi aktīva loma šīs reklāmas izstrādē vai ka šāds interneta lietotājs šo reklāmu uztver kā daļu no šī operatora paša komercsaīņas?

Vai šādu uztveri ietekmēs:

- apstāklis, ka šis operators ir visdažādāko preču, tostarp reklāmā reklamēto preču kategorijas preču atpazīstams izplatītājs;
- vai apstāklis, ka šādi publicētas reklāmas augšdaļā ir atveidota šī operatora preču zīme, kas saistīta ar pakalpojumiem, ņemot vērā, ka šī preču zīme ir pazīstama kā izplatītāja preču zīme;
- vai arī apstāklis, ka šis operators līdzās šai [reklāmas] publicēšanai piedāvā pakalpojumus, ko tradicionāli piedāvā tās pašas kategorijas preču izplatītāji, kurā ietilpst reklāmā reklamētā prece?

- 2) Vai Regulas 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preces, kas satur preču zīmei identisku apzīmējumu, nosūtīšana komercdarbībā un bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas no galapatērētāja viedokļa ir izmantošana, kurā ir vainojams nosūtītājs vienīgi tad, ja nosūtītājs ir faktiski zinājis, ka šis apzīmējums ir piestiprināts precei?

Vai šāds nosūtītājs ir attiecīgā apzīmējuma izmantotājs, ja viņš pats vai ar viņu ekonomiski saistīts uzņēmums paziņo galapatērētājam, ka nodrošinās šo nosūtīšanu pēc tam, kad viņš pats vai ar viņu ekonomiski saistīts uzņēmums ir uzglabājis precī šādā nolūkā?

Vai šāds nosūtītājs ir attiecīgā apzīmējuma izmantotājs, ja viņš pats vai ar viņu ekonomiski saistīts uzņēmums iepriekš ir aktīvi piedalījies preces, kas ietver šo apzīmējumu, reklāmas publicēšanā savas komercdarbības ietvaros vai ir reģistrējis galapatērētāja pasūtījumu, pateicoties šai reklāmai?

(¹) OV 2017, L 154, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 29. martā Giacomo Santini u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 10. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-345/19, T-346/19, no T-364/19 līdz T-366/19, no T-372/19 līdz T-375/19, T-385/19 Santini u.c./Parlaments

(Lieta C-198/21 P)

(2021/C 217/37)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Giacomo Santini, Marco Cellai, Domenico Ceravolo, Natalino Gatti, Antonio Mazzone, Luigi Moretti, Gabriele Sboarina, Lina Wuhler, Patrizia Capraro un Luciana Meneghini (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)

Otra puse apelācijas tiesvedībā: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- Apelācijas sūdzības iesniedzēji lūdz Tiesu: atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ir pieļauta kļūda, piemērojot vispārējos tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāpības un samērīguma principus, kā arī Hartā garantētās tiesības saistībā ar tiesību uz īpašumu nepamatotu un nesamērīgu pārkāpumu; ir kļūdaini atzīts, ka apstrīdētie lēmumi varēja likumīgi tikt pamatoti ar Noteikumu par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām (turpmāk tekstā – “DIP noteikumi”) III pielikumu; viņiem kļūdaini ir bijis uzticēts veikt parastās pārvaldības darbības, kas ir deleģētas un/vai deleģējamās nodaļas vadītājam; argumentācija attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi ir būtiski neprecīza, nepilnīga un kļūdaina; tādējādi atcelt visus apstrīdētos aktus, paziņojumus un/vai lēmumus; piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācija sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats: Tiesību kļūda uz/vai kļūda faktos, ciktāl ir uzskatīts, ka apstrīdētais lēmums ietekmēja tikai pensijas apmēru, nevis tiesības uz pensiju un šo tiesību rašanās posmu, kļūdaini atzīstot to par atbilstīgu vispārējiem Savienības principiem un Pamattiesību hartai. Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz pārsūdzētā sprieduma prettiesiskumu, jo esot sajauktas tiesības uz pensiju un tiesības uz pensijas apmēru, izslēdzot faktiski piemērojamā principa par tiesību uz pensiju nemainīgumu piemērošanu; kļūdaini neesot ņemts vērā, ka iejaukšanās attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju mūža renti izpaudās ne tikai kā attiecīgā pensijas apmēra samazināšanās, bet kā pilnīga sistēmas reforma, kas ar atpakaļejošu spēku un pastāvīgi ietekmēja posmu, kurā rodas tiesības uz mūža renti, kas jau ir izmaksāta un ir spēkā vairākus gadus un galīgi ir daļa no ieinteresēto personu īpašuma; jo kļūdaini neesot ņemts vērā, ka Parlaments neveica nekādu pārbaudi attiecībā uz apstrīdēto aktu atbilstību Savienības tiesībām un ka šajā ziņā nav norādīts nekāds pamatojums.

2. **Otrais pamats: Tiesību kļūdas, interpretējot Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumi (NĪN) 75. pantu, Deputātu nolikuma 28. pantu, DIP noteikumu I, II un III pielikumu. Tiesību uz pensiju, vispārējo principu un Pamattiesību hartas pārkāpums.** Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums esot prettiesisks, jo tajā kļūdaini ir interpretētas atsauces tiesību normas, DIP noteikumu III pielikumam piešķirot pastāvīgu spēkā esamību un piemērojamību, lai gan tas bija skaidri atcelts un nevienā tiesību normā skaidri nav paredzēts, ka tas turpina būt spēkā; tajā prettiesiski nav ņemts vērā, ka šajā lietā tiesību uz pensiju priekšnosacījumi tika grozīti neatbilstoši III pielikuma 2. pantam, kā arī pārkāpjot vispārējos Savienības principus un Pamattiesību hartu.
3. **Trešais pamats: Tiesību kļūda un/vai kļūda faktos, ciktāl tika atzīts, ka apstrīdētais lēmums ir saderīgs ar vispārējiem Savienības principiem un Pamattiesību hartu, tiesiskās palāvības principu, samērīguma un vienlīdzības principu un tiesībām uz īpašumu.** Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz pārsūdzētā sprieduma prettiesiskumu, jo, nenovērtējot lietas konkrētās īpatnības un kļūdaini interpretējot atsauces tiesību normas, tajā esot atzīts, ka apstrīdētie lēmumi ir saderīgi ar Savienības tiesībām un Pamattiesību hartas principiem; tajā nav ņemti vērā elementi, tostarp dokumenti, kas apliecina daudzos solījumus, kuri sniegti apelācijas sūdzības iesniedzējiem attiecībā uz iegūto tiesību saglabāšanos un attiecībā uz to nemainīgumu; tajā nav ņemts vērā, ka apstrīdētajos lēmumos nav norādīts nekāds pamatojums un iemesli un ka tie veidoja acīmredzami nesamērīgu un pilnībā nepamatotu iejaukšanos.
4. **Ceturtais pamats: Tiesību kļūda, interpretējot NĪN 74. un 75. pantu, kā arī DIP noteikumu III pielikumu.** Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz pārsūdzētā sprieduma prettiesiskumu, jo tajā kļūdaini esot atzīts, ka apstrīdētais lēmums likumīgi varēja būt balstīts uz DIP noteikumu III pielikumu, lai gan minētais pielikums vairs nebija spēkā, jo pa to laiku tas bija atcelts.
5. **Piektais pamats: Tiesību kļūda, vērtējot procesuālos pārkāpumus: kompetence.** Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz [pārsūdzētā] sprieduma prettiesiskumu, jo tajā kļūdaini esot atzīts, ka "Deputātu atalgojuma un sociālo tiesību" nodaļas vadītāja kompetencē ir izdot apstrīdētos lēmumus, lai gan runa ir par aktiem, ko nevar deleģēt kā īpašas pārvaldes aktus, kuri ir Eiropas Parlamenta Prezidija kompetencē.
6. **Sestais pamats: Tiesību kļūda, vērtējot procesuālos pārkāpumus: pamatojums.** Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda uz [pārsūdzētā] sprieduma prettiesiskumu, jo tajā kļūdaini esot atzīts, ka pastāv un par atbilstošu ir uzskatāms pamatojums, kas patiesībā nepastāv; nav ņemts vērā, ka Eiropas Parlamentam bija jāveic atbilstības pārbaude, norādot tai atbilstošu pamatojumu, un ka šāda pārbaude netika veikta un pamatojums netika norādīts; uz Lēmuma 14/2018 1. panta 7. punktu ir izdarīta atsauce kā uz garantijas elementu, lai gan runa ir par tiesību normu, kas vairs nepastāv, jo pati Deputātu palāta to atcēla ar spriedumu Nr. 2/2020, kurš jau ir stājies spēkā.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 30. martā likvidējamā ABLV Bank, AS iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 20. janvāra spriedumu lietā T-758/18 ABLV Bank/VNV

(Lieta C-202/21 P)

(2021/C 217/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: likvidējamā ABLV Bank, AS (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Vienotā noregulējuma valde (VNV) un Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— atzīt par spēkā neesošu VNV 2018. gada 17. oktobra lēmumu attiecībā uz ABLV Bank, AS;

- piespriet VNV atļūdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību;
- ciktāl Tiesa nevar izspriet šo lietu pēc būtības, nodot to atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīspadsmit pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir nepareizi interpretējusi VNM regulas ⁽¹⁾ 70. panta 4. punktu.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētais spriedums ir balstīts uz Deleģētās regulas 2015/63 ⁽²⁾ 12. panta kļūdainu interpretāciju un piemērošanu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies attiecībā uz Deleģētās regulas 2017/2361 ⁽³⁾ 7. panta nozīmīgumu Deleģētās regulas 2015/63 12. panta 2. punkta interpretēšanā.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies attiecībā uz to, kā pareizi ir interpretējams un piemērojams princips par nepamatotas iedzīvošanās aizliegumu.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa nav izskatījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzīto iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz šajā lietā piemērojamo tiesību normu.

Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo ir paudusi uzskatu, ka apstākļi, ka saskaņā ar VNV Lēmumu SRB/ES/SRF/2018/03 VNV atmaksā *ex ante* iemaksas, kuras – kā teikts šajā pašā lēmumā – maksājamas uz tiesību normu pamata, šajā lietā neesot nozīmīgs, jo tā esot vienkārši prakse.

Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies attiecībā uz Deleģētās regulas 2015/63 17. panta interpretāciju un nozīmīgumu šajā lietā.

Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies attiecībā uz to, cik juridiski nozīmīga ir neatsaucamu maksājumu saistību esamība.

Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo nav izskatījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos pamatus saistībā ar lūgumu atmaksāt par 2015. gadu veikto iemaksu atlikumu.

Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies attiecībā uz tiesiskās drošības un tiesiskās palāvēības principiem.

Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies attiecībā uz samērīguma principa piemērošanu.

Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētais spriedums ir balstīts uz principa *nemo auditur* nepareizu piemērošanu.

Ar trīspadsmito pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētais spriedums ir balstīts uz (LESD 296. pantā ietvertās) pamatojuma norādīšanas prasības kļūdainu piemērošanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/2361 (2017. gada 14. septembris) par Vienotās noregulējuma valdes administratīvo izdevumu segšanai paredzēto iemaksu galīgo sistēmu (OV 2017, L 337, 6. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. aprīlī Eiropas Investīciju banka iesniedza par Vispārējās tiesas
(otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 27. janvāra spriedumu lietā T-9/19 ClientEarth/EIB**

(Lieta C-212/21 P)

(2021/C 217/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Investīciju banka (EIB) (pārstāvji: T. Gilliams, G. Faedo un K. Carr)

Pārējās lietas dalībnieces: ClientEarth un Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu, kā tas ir izteikts tā rezolutīvajā daļā;
- ja Tiesa uzskatītu, ka lietas stāvoklis to pieļauj, noraidīt pirmajā instancē celto prasību;
- piespriest ClientEarth segt abu pušu tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan apelācijas tiesvedībā, gan arī tiesvedībā pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda trīs apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmkārt, ar pārsūdzēto spriedumu EIB aizstāvība attiecībā uz tās neatkarību finanšu operāciju jomā esot kļūdaini atzīta par nepieņemamu. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā ES primāro tiesību normas, kas atbalsta EIB aizstāvību, esot nepareizi piemērojusi pienākumu norādīt pamatojumu un sagrozījusi EIB atbildi uz ClientEarth lūgumu veikt iekšējo pārskatīšanu atbilstoši Orhūsas regulas 10. pantam ⁽¹⁾. Rezultātā Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi jēdziena “administratīvs akts” definīciju Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.

Otrkārt, ar pārsūdzēto spriedumu esot kļūdaini nopriests, ka EIB direktoru padomes 2018. gada 12. aprīļa lēmums, ar kuru ir apstiprināts biomasas elektrostacijas Kurtišā (Spānija) celtniecības projekta finansējuma priekšlikums, ir administratīvais akts, kurš ir “juridiski saistošs un kam ir ārēja ietekme” Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi ES primāro tiesību pārkāpuma pār ES sekundārajām tiesībām un starptautiskiem nolīgumiem principu, neesot ievērojusi LESD 271. panta c) punktu un 263. panta ceturto daļu un esot nepareizi piemērojusi LESD 263. pantu.

Treškārt, ar pārsūdzēto spriedumu esot kļūdaini nopriests, ka EIB direktoru padomes 2018. gada 12. aprīļa lēmums esot “saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā” pieņemts administratīvais akts Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē. Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā iekļauto definīciju, neesot identificējusi attiecīgā lēmuma pareizo juridisko pamatu un esot nesaskanīgi interpretējusi Orhūsas regulu Orhūsas konvencijas gaismā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 6. aprīlī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 27. janvāra spriedumu lietā T-9/19 *ClientEarth*/EIB

(Lieta C-223/21 P)

(2021/C 217/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Blanc un G. Gattinara)

Pārējās lietas dalībnieces: *ClientEarth* un Eiropas Investīciju banka (EIB)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- piespriest *ClientEarth* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda trīs apelācijas sūdzības pamatus.

Tiesību kļūdas, piemērojot saskanīgas interpretācijas principu attiecībā uz Orhūsas konvenciju un interpretējot Orhūsas konvencijas 2. un 9. pantu (pirmais pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 107. un 125.–126. punktu).

Tiesību kļūda, interpretējot Orhūsas regulas ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu attiecībā uz jēdzienu “administratīvs akts”. Šis pamats ir sadalīts trīs daļās:

- tiesību kļūda, interpretējot Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā iekļauto jēdzienu “tiesību akti” (šī otrā pamata daļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 121.–124. punktu);
- tiesību kļūda, interpretējot Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā iekļauto jēdzienu “pasākums, kam ir individuāls raksturs” (šī otrā pamata daļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 126.–142. punktu);
- tiesību kļūda, interpretējot tajā pašā tiesību normā iekļautos vārdus “kas ir juridiski saistošs un kam ir ārēja ietekme” (šī otrā pamata daļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 149.–173. punktu).

LESD 271. panta c) punkta pārkāpums (šis apelācijas sūdzības pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 89.–92., 150.–152. un 169.–171. punktu).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. aprīlī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità di Dublino/CZA

(Lieta C-228/21)

(2021/C 217/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità di Dublino

Pretkasācijas sūdzības iesniedzējs: CZA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai regulas 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka prasībā, kas ir celta tiesā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ 27. pantu, lai apstrīdētu lēmumu par pārsūtīšanu, kuru dalībvalsts ir pieņēmusi saskaņā ar regulas 26. pantā paredzēto mehānismu un pamatojoties uz minētās regulas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto atpakaļuzņemšanas pienākumu, var atsaukties vienīgi uz apstākli, ka valsts, kas ir pieņēmusi lēmumu par pārsūtīšanu, nav piegādājusi regulas 4. panta 2. punktā paredzēto informatīvo bukletu?
- 2) Vai regulas 27. pants, to skatot kopā ar šīs regulas 18. un 19. apsvērumu un 4. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja ir konstatēts 4. pantā paredzēto pienākumu pārkāpums, efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis liek tiesai pieņemt nolēmumu atcelt lēmumu par pārsūtīšanu?
- 3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noliedzoša, vai regulas 27. pants, to skatot kopā ar šīs regulas 18. un 19. apsvērumu un 4. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja ir konstatēts 4. pantā paredzēto pienākumu pārkāpums, efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis liek tiesai pārbaudīt minētā pārkāpuma būtiskumu, ņemot vērā prasītāja apgalvotos apstākļus, un ļauj apstiprināt lēmumu par pārsūtīšanu ikreiz, kad nav konstatēti iemesli citāda satura lēmuma par pārsūtīšanu pieņemšanai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. aprīlī iesniedza Cour d'appel de Bruxelles (Beļģija) – Le Port de Bruxelles/Infrabel SA et Région de Bruxelles-Capitale/Infrabel SA

(Lieta C-229/21)

(2021/C 217/42)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāji: Le Port de Bruxelles, Région de Bruxelles-Capitale

Atbildētāja: Infrabel SA

Pārējie lietas dalībnieki: Région de Bruxelles-Capitale, Le Port de Bruxelles, Lineas SA

Prejudiciālais jautājums

Ja iekšzemes osta, kas ietilpst pamattīklā, jau ir savienota ar ceļu un dzelzceļu tīklu, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1315/2013 (2013. gada 11. decembris) par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES ⁽¹⁾ 15. pantā, lasot to atsevišķi vai kopsakarā ar citām šīs regulas normām, ir noteikts pienākums saglabāt un apsaimniekot abus šos savienojumus, vai arī aizliegums demontēt kādu no šiem savienojumiem, ja ja tas nav ticis apsaimniekots?

⁽¹⁾ OV 2013, C 348, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. aprīlī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o./Slovēnijas Republika

(Lieta C-235/21)

(2021/C 217/43)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītāja: RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o.

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai rakstveida līgums var tikt uzskatīts par rēķinu PVN direktīvas ⁽¹⁾ 203. panta izpratnē vienīgi tad, ja tas satur visas norādes, kas attiecībā uz rēķinu ir noteiktas PVN direktīvas 3. nodaļā ("Rēķinu piesūtīšana");

vai, ja atbilde ir noliedzoša,

- 2) Kādas ir norādes vai apstākļi, pamatojoties uz kuriem rakstveida līgums katrā ziņā var tikt uzskatīts (arī) par rēķinu, kas rada pienākumu maksāt PVN saskaņā ar PVN direktīvas 203. pantu;

vai, konkrētāk,

- 3) Vai par rakstveida līgumu, kuru ir noslēguši divi PVN maksātāji un kura priekšmets ir preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana, var tikt uzskatīts rēķins PVN direktīvas 203. panta izpratnē, ja no tā izriet pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja kā līgumslēdzējās puses skaidra un objektīvi atpazīstama griba izrakstīt rēķinu par konkrēto darījumu, kas pircējam varētu ļaut pamatoti pieņemt, ka tas uz tā pamata var atskaitīt kā priekšnodokli samaksāto PVN?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 14. aprīlī Petr Fryč iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta)
2021. gada 11. februāra rīkojumu lietā T-92/20 Fryč/Komisija**

(Lieta C-239/21 P)

(2021/C 217/44)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Petr Fryč (pārstāve: Š. Oharková, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu nopriest, ka lieta ir jānodod atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un ka Vispārējai tiesai ir jāizskata arī argumenti, kas ietverti 2020. gada 2. oktobra replikas rakstā, jo pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa tos vienkārši esot ignorējusi.
- Gadījumā, ja lieta netiks nodota atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz, lai Tiesa atzītu, ka Eiropas Savienības iestādes ir būtiski pārkāpušas savus pienākumus un viņam radījušas zaudējumus, jo:
 - a) Eiropas Komisija esot pieņēmusi [Vispārējo grupu atbrīvojuma regulu – VGAR], pārsniedzot tostarp juridisko pilnvarojumu, kurš izriet no Līgumiem, nenodrošinot konstitucionālo principu ievērošanu attiecībā uz iejaukšanās konkurencē, kam ir ietekme uz kopējo tirgu, izņēmuma raksturu un pamatotību, kā arī prettiesiski pieļaujot valsts atbalsta īstenošanu [darbības programmas “Uzņēmējdarbība un inovācijas” (turpmāk tekstā – “darbības programma”)] ietvaros, nodarot kaitējumu apelācijas sūdzības iesniedzēja saimnieciskajai darbībai;
 - b) Eiropas Komisija ar 2007. gada 3. decembra lēmumu esot pieņēmusi darbības programmu, kas neatbilst Līgumiem un [Eiropas Savienības] Pamattiesību hartai, ka arī neesot publicējusi šo lēmumu;
 - c) Eiropas Komisija neesot atbilstoši izskatījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzību par darbības programmas nelikumību, jo neesot nedz pārbaudījusi apstākļus, kādos tika noteikta un īstenota darbības programma, nedz arī pienācīgi pamatojusi lēmumu noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzību;
 - d) Vispārējā tiesa esot atteikusies izskatīt lietu pēc būtības saistībā ar prasību atzīt VGAR par spēkā neesošu un noraidījusi prasību kā daļēji acīmredzami nepamatotu, tādējādi pārkāpjot savu likumisko pienākumu nodrošināt samērīguma principa ievērošanu, un, izvēloties pārāk formālu vienpusēju pieeju, esot pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēja konstitucionālās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.
- Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu atzīt, ka Komisijai trīs dienu laikā no spriedumā stāšanās likumīgā spēkā dienas viņam ir jāizmaksā summa 4 800 000 EUR apmērā kā iepriekš izklāstītā veidā viņam radīto zaudējumu atlīdzība.
- Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izmaksas, kas viņam jāmaksā pārstāvim.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza šādus pamatus:

1. Pirmais pamats attiecas uz šobrīd piemērotās valsts atbalsta shēmas sekām, kas izraisot mākslīgas un kaitīgas izmaiņas visā ekonomikas struktūrā. Šādā veidā tiek radīti vesela tirgus darbības traucējumi un izraisīti ekonomisko tiesību pārkāpumi, jo veiksmi tirgū vispirms jau nosaka iespēja izmantot valsts atbalstu, par ko lēmums ir pieņemts politiski, nevis atbilstoši tiesību aktiem.

2. Otrais pamats attiecas uz Komisijas kontroles darbības neesamību. Valsts atbalsta shēma tādējādi kļūstot par neaizpildītu vekseli izpildes iestādēm, kuras par atbilstošu kopējam tirgum var atzīt jebkuras no uzskaitītajām vai vēlāk pašas norādītajām nozarēm.
3. Trešais pamats attiecas uz kļūdu, nosakot prasības celšanas noilguma termiņa sākuma datumu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs bija pārliecināts, ka Eiropas Savienībā darbojas mehānisms, kas nodrošina, ka Komisija nepārtraukti pārbauda, vai valsts atbalsts, kas atzīts par saderīgu ar LESD (Līgums par Eiropas Savienības darbību) 107. pantu, neietekmē kopējo tirgu, kā norādīts LESD 108. panta 1. punktā. Tādēļ viņš lūdza Komisiju pārbaudīt situāciju no skatupunkta, ka Čehijas Republikai ir piešķirts valsts atbalsts darbības programmas ietvaros. Komisija noraidīja šo lūgumu, no kā apelācijas sūdzības iesniedzējs secina, ka LESD 108. pantā paredzētā kontroles sistēma nedarbojas. Apelācijas sūdzības iesniedzējs iespēju celt prasību Eiropas Savienības Tiesā uzskatīja par pēdējo izmantojamo iespēju, ticot, ka viņam tas nebūs jādara. Viņš esot darījis visu iespējamo, lai norādītu Komisijai uz trūkumiem darbības programmas izveidē un īstenošanā, un tādēļ nevar apgalvot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs būtu pieļāvis bezdarbību, noilguma termiņam ritot.
4. Ceturtais pamats attiecas uz sevišķu tiesisko interesi. Neatkarīgi no tā, vai Tiesa lems, ka attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesībām celt prasību ir iestājies noilgums, viņš ir pārliecināts, ka, ņemot vērā izskatāma jautājuma nozīmi ne tikai valsts, bet arī visas Eiropas līmenī, Tiesai būtu jāatbild uz jautājumu par to, kurš ir atbildīgs par neatbilstīgu politiku dotāciju jomā, proti, vai atbildīga ir Savienība, vai arī dalībvalsts.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 13. aprīlī Évariste Boshab iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 3. februāra spriedumu lietā T-111/19 Evariste Boshab/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-242/21 P)

(2021/C 217/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Évariste Boshab (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan, A. Guillerme, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 3. februāra spriedumu lietā Évariste Boshab/Eiropas Savienības Padome (T-111/19), kas tika paziņots 2021. gada 3. februārī;
- izskatīt lietu pēc būtības un atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl tajā ir saglabāts apelācijas sūdzības iesniedzēja vārds ar 8. numuru Lēmuma 2010/788/KĀDP pielikumā, kā arī Padomes Īstenošanas Regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl tajā ir saglabāts apelācijas sūdzības iesniedzēja vārds ar 8. numuru Regulas (EK) Nr. 1183/2005 (1) I pielikumā;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apelāciju apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 3. februāra spriedumu lietā T-111/19 Évariste Boshab/Eiropas Savienības Padome, tās pamatošanai izvirzot divus pamatus, kas ir balstīti uz tiesību uz aizstāvību neievērošanu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Runājot par pirmo pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa neesot ievērojusi viņa tiesības uz aizstāvību un it īpaši viņa tiesības tikt uzklausītam, ciktāl Vispārējā tiesa:

- esot uzskatījusi, ka novēlotais Eiropas Savienības Padomes paziņojums, nedodot apelācijas sūdzības iesniedzējam iespēju iesniegt apsvērumus pirms lēmuma par attiecīgo ierobežojošo pasākumu pagarināšanu pieņemšanas, nav tiesību tikt uzklausītam neievērošana, jo lēmums neesot uzskatāms par jaunu apstākli, un
- neesot izdarījusi vajadzīgos secinājumus no fakta, ka Padome šajā lietā neveica nekādu pārbaudi.

Runājot par otro pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl tā:

- neesot ņēmusi vērā, ka ierobežojošajiem pasākumiem ir aizsargājošs un pēc definīcijas pagaidu raksturs un to spēkā esamība vienmēr ir atkarīga no tā, vai faktiskie un juridiskie apstākļi, uz kuru pamata tie tika pieņemti, joprojām pastāv un vai to saglabāšana ir nepieciešama, lai sasniegtu izvirzīto mērķi;
- neesot konstatējusi, ka Padomes iesniegtā informācija nekādā ziņā nevarētu attaisnot jebkādu rīcību, kura atbilst kritērijiem iekļaušanai strīdīgajos sarakstos, proti, darbības, kas ir uzskatāmas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, un
- neesot kritizējusi to, ka Padome nepārbaudīja apelācijas sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju pārskatīšanas procedūras kontekstā un uz tās pamata neveica pārbaudi.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 1183/2005 (2005. gada 18. jūlijs), ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret personām, kuras pārkāpj ieroču embargo attiecībā uz Kongo Demokrātisko Republiku; OV 2005, L 193, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2021. gada 22. aprīlī – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-259/21)

(2021/C 217/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: I. Liukkonen un I. Terwinghe)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- atcelt Padomes Regulas (ES) 2021/92 (2021. gada 28. janvāris), ar ko 2021. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības zvejas kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, 15.–17. un 20. pantu un 59. panta 2. punktu (¹);
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Parlamenta ieskatā jomu regulējošie leģislatīvie akti, proti, Regulas (ES) 2019/1241 (²) 10. panta 4. punkts un 15. pants un Regulas (ES) 2019/472 (³) 9. pants paredz, ka tādi pasākumi kā šajā prasībā minētie ir jāpieņem ar LESD 290. pantā minētiem deleģētajiem aktiem.

Savas prasības atbalstam Parlaments izvirza divus pamatus. Pirmais pamats ir par procedūras nelikumību un ļaunprātīgu izmantošanu, jo apstrīdētie pasākumi esot bijuši jāievieš ar LESD 290. pantā minētajiem deleģētajiem aktiem, nevis ar LESD 43. panta 3. punkta procedūru. Otrais pamats ir par lojālas sadarbības neievērošanu, pārkāpjot LES 13. panta 2. punktu. Padome, pieņemdamā apstrīdētos noteikumus saskaņā ar procedūru, kas nav paredzēta tiesību aktos, kuru līdzautore tā ir, liedza Parlamentam kontroles tiesības, kas tam būtu bijušas, ja tiktu izmantota parastā procedūra.

⁽¹⁾ OV 2021, L 31, 31. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1241 (2019. gada 20. jūnijs) par zvejas resursu saglabāšanu un jūras ekosistēmu aizsardzību ar tehniskiem pasākumiem un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 2019/2006, (EK) Nr. 1224/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013, (ES) 2016/1139, (ES) 2018/973, (ES) 2019/472 un (ES) 2019/1022 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 894/97, (EK) Nr. 850/98, (EK) Nr. 2549/2000, (EK) Nr. 254/2002, (EK) Nr. 812/2004 un (EK) Nr. 2187/2005 (OV 2019, L 198, 105. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/472 (2019. gada 19. marts), ar ko izveido daudzgadu plānu krājumiem, kurus zvejo rietumu ūdeņos un blakusesošajos ūdeņos, un zvejniecībām, kuras šos krājumus izmanto, un ar ko groza Regulas (ES) 2016/1139 un (ES) 2018/973 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007 un (EK) Nr. 1300/2008 (OV 2019, L 83, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – *Andreas Stihl/EUIPO – Giro Travel Company*
(Pelēkās un oranžās krāsas kombinācija)

(Lieta T-193/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības preču zīme, ko veido oranžās un pelēkās krāsas kombinācija – Absolūts atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 40/94 4. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Pietiekami skaidrs un precīzs grafisks attēlojums – Nepieciešamība pēc sistemātiska izkārtojuma, kurā attiecīgās krāsas ir sakārtotas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā)

(2021/C 217/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Andreas Stihl AG & Co. KG* (Waiblingen, Vācija) (pārstāvji: S. Völker, M. Pemsel un C. Eulenpesch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Giro Travel Company SRL* (Roman, Rumānija) (pārstāve: C. Frisch, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 23. janvāra lēmumu lietā R 200/2017-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Giro Travel Company* un *Andreas Stihl*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2018. gada 23. janvāra lēmumu lietā R 200/2017-2.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina *Andreas Stihl AG & Co. KG* tiesāšanās izdevumus.
- 3) *Giro Travel Company SRL* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 166, 14.5.2018.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – *BK/EASO*

(Lieta T-277/19) ⁽¹⁾

(Civildienests – Pagaidu darbinieki – Pārcelšana citā amatā uz laiku – Prasība atcelt lēmumu – Gluži vienīgi apstiprinošs akts – Nepieņemamība – Skaidri izteikts lēmums par sūdzības noraidīšanu – Patstāvīgs tvērums – Lēmuma, par kuru iesniegta sūdzība, spēkā esamības apturēšana – Interese celt prasību – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Cieša saikne ar atcelšanas prasījumiem – Pirmstiesas procedūras neesamība – Nepieņemamība)

(2021/C 217/48)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *BK* (pārstāvji: V. Christianos, A. Skoulíkis un D. Karagkounis, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (pārstāvji: P. Eyckmans un A. Stamatopoulou, pārstāvji, kuriem palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt EASO 2018. gada 20. septembra lēmumu par prasītājas pārcelšanu darbā Maltā no 2018. gada 1. novembra un implicīto lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītājas sūdzība par šo lēmumu, kā arī EASO 2019. gada 6. jūnija lēmumu, ar ko iepriekš minētā sūdzība ir noraidīta skaidri, un, otrkārt, piespriest atlīdzināt materiālo un nemateriālo kaitējumu, kas prasītājai esot nodarīts ar pēdējo no nupat minētajiem lēmumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) BK sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem.
- 3) Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO) sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no BK tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 213, 24.6.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Filotas Bellas & Yios* (“Halloumi”)

(Lieta T-282/19) (¹)

(Eiropas Savienība preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927” – Agrāka Eiropas Savienības kolektīva vārdiska preču zīme “HALLOUMI” – Relatīvs atteikuma pamats – Ļaunticība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Regulas (EK) Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts)

(2021/C 217/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi* (Nikosija, Kipra) (pārstāvji S. Malynicz QC, S. Baran, barrister un V. Marsland, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Gája)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Filotas Bellas & Yios AE* (Alexandria Imathias, Grieķija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 15. februāra lēmumu lietā R 2295/2017-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi* un *Filotas Bellas & Yios*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 213, 24.6.2019.

**Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – *Lego/EUIPO – Delta Sport Handelskontor*
(Būvēšanas klucītis no rotaļu būvēšanas komplekta)**

(Lieta T-515/19) ⁽¹⁾

(Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots būvēšanas klucītis no rotaļu būvēšanas komplekta – Spēkā neesamības pamats – Aizsardzības nosacījumu neievērošana – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Ražojuma izskata iezīmes, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija – Ražojuma izskata iezīmes, kurām ir jābūt obligāti atveidotām atbilstoši to formai un precīziem izmēriem, lai tās nodrošinātu savienojumu ar citiem ražojumiem – Dizainparaugi, kuru mērķis ir ļaut samontēt vai savienot vairākus savstarpēji aizstājamus ražojumus moduļu sistēmā – Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1.–3. punkts)

(2021/C 217/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lego A/S* (Billund, Dānija) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Delta-Sport Handelskontor GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji: C. Klawitter un L.-E. Appel, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2019. gada 10. aprīļa lēmumu lietā R 31/2018-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Delta Sport Handelskontor* un *Lego*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas trešās padomes 2019. gada 10. aprīļa lēmumu lietā R 31/2018-3.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) EUIPO un Delta Sport Handelskontor GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katrs sedz pusi *Lego A/S* tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 305, 9.9.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Novomatic/EUIPO – *adp Gauselmann* (“Power Stars”)**(Lieta T-588/19) ⁽¹⁾**

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Power Stars” – Daļēja atcelšanas atzīšana – Daļēja faktiskas izmantošanas neesamība – Faktiskas izmantošanas pierādījums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts) – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas Nr. 207/2009 75. panta 1. punkta pirmais teikums (tagad Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums) – Tiesības tikt uzklautam – Regulas Nr. 207/2009 75. panta 1. punkta otrais teikums (tagad Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta otrais teikums))

(2021/C 217/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austrija) (pārstāvis: M. Ringer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Walicka un S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *adp Gauselmann GmbH* (Espelkamp, Vācija) (pārstāve: K. Mandel, advokāte)**Priekšmets**Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 13. jūnija lēmumu lietā R 2038/2018-2 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *adp Gauselmann* un *Novomatic*.**Rezolutīvā daļa**

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Novomatic AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 337, 7.10.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Bennahmias/Parlaments**(Lieta T-798/19) ⁽¹⁾**

(Institucionālās tiesības – Noteikumi par Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana – Pierādīšanas pienākums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesību kļūda – Kļūda faktos – Samērīgums)

(2021/C 217/52)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jean-Luc Bennahmias (Marseļa, Francija) (pārstāvji: J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux, M. Ganilsy un C. De Kuyper, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: N. Lorenz un M. Ecker)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāra 2019. gada 16. septembra lēmumu piedzīt no prasītāja 29 806 EUR, kas nepamatoti samaksāti kā parlamentārās palīdzības piemaksa, un ar to saistīto 2019. gada 19. septembra paziņojumu par parādu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Jean-Luc Bennahmias sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 45, 10.2.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Bennahmias/Parlaments**(Lieta T-799/19) ⁽¹⁾**

(Institucionālās tiesības – Noteikumi par Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana – Pierādīšanas pienākums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesību kļūda – Kļūda faktos – Samērīgums)

(2021/C 217/53)**Tiesvedības valoda – franču****Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Jean-Luc Bennahmias (Marseļa, Francija) (pārstāvji: J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux, M. Ganilsy un C. De Kuyper, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: N. Lorenz un M. Ecker)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2019. gada 16. septembra lēmumu piedzīt no prasītāja 15 105 EUR, kas nepamatoti samaksāti kā parlamentārās palīdzības piemaksa, un ar to saistīto 2019. gada 19. septembra paziņojumu par parādu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Jean-Luc Bennahmias sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 45, 10.2.2020.

**Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Albert Darboven Holding/EUIPO
("WINDSOR-CASTLE")****(Lieta T-93/20) ⁽¹⁾**

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "WINDSOR – CASTLE" reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspēja – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Cildinošs raksturs)

(2021/C 217/54)**Tiesvedības valoda – vācu****Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Albert Darboven Holding GmbH & Co. KG (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: A. Thünken, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Schäfer, A. Söder un D. Hanf)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 19. decembra lēmumu lietā R 2448/2018-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “WINDSOR–CASTLE” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 19. decembra lēmumu lietā R 2448/2018-1.
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 114, 6.4.2020.

**Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – *Creaton South-East Europe/EUIPO – Henkel*
 (“CREATHERM”)**

(Lieta T-168/20) ⁽¹⁾

**(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes
 “CREATHERM” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “CERETHERM” –
 Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)**

(2021/C 217/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Creaton South-East Europe Kft.* (Lenti, Ungārija) (pārstāvji: J. Muyldermans un P. Maeyaert, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Markakis un V. Ruzek, pārstāvji)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Henkel AG & Co. KGaA* (Diseldorfa, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2020. gada 15. janvāra lēmumu lietā R 1090/2019-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Henkel* un *Creaton South-East Europe*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Creaton South-East Europe Kft.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 191, 8.6.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Laboratorios Ern/EUIPO – Sanolie (“SANOLIE”)**(Lieta T-175/20) ⁽¹⁾**

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SANOLIE” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “SANODIN” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 217/56)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Laboratorios Ern, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis: R. Guerras Mazón, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Sanolie (Stambula, Turcija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 2405/2018-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Laboratorios Ern un Sanolie.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Laboratorios Ern, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 175, 25.5.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – Kfz-Gewerbe/EUIPO – The Blink Fish (Zivs attēls)**(Lieta T-354/20) ⁽¹⁾**

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlota zivs – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “BLINKA” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Apzīmējumu līdzības neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums)

(2021/C 217/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wirtschaftsgesellschaft des Kfz-Gewerbes mbH (Bonna, Vācija) (pārstāvis: N. Hebeis, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: L. Lapinskaite, J. Crespo Carrillo un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: The Blink Fish Srl (Milāna, Itālija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 2333/2019-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Wirtschaftsgesellschaft des Kfz-Gewerbes un The Blink Fish.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Wirtschaftsgesellschaft des Kfz-Gewerbes mbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 262, 10.8.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedums – KM/Komisija**(Lieta T-374/20) (¹)****(Civildienests – Ierēdņi – Pārdzīvojušais laulātais – Apgādnieka zaudējuma pensija – Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 18. un 20. pants – Atbilstības nosacījumi – Laulības ilgums – Iebilde par prettiesiskumu – Vienlīdzīga attieksme – Nediskriminācijas vecuma dēļ princips – Samērīgums)****(2021/C 217/58)****Tiesvedības valoda – vācu****Lietas dalībnieki**

Prasītāja: KM (pārstāvis: M. Müller-Trawinski, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin un T. Bohr)

Lietas dalībnieki, kas iestājušies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji: M. Windisch un U. Rösslein), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un M. Alver)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2019. gada 7. oktobra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas lūgums piešķirt viņai apgādnieka zaudējuma pensiju un, otrkārt, uzdot Komisijai pieņemt jaunu lēmumu, ar ko viņai tiktu piešķirta apgādnieka zaudējuma pensija.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Komisijas 2019. gada 7. oktobra lēmumu, ar kuru noraidīts KM lūgums piešķirt viņai apgādnieka zaudējuma pensiju.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina KM tiesāšanās izdevumus.
- 4) Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

(¹) OV C 255, 3.8.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 26. marta rīkojums – Paravan/EUIPO – paragon (“Paragon”)**(Lieta T-11/20) ⁽¹⁾****(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)****(2021/C 217/59)***Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Paravan GmbH (Pfronstetten-Aichelau, Vācija) (pārstāvji: I. Jung un L. Delpy, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecē, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: paragon GmbH & Co. KGaA (Delbrüka, Vācija) (pārstāve: A. Wulff, advokāte)***Priekšmets***Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 29. oktobra lēmumu lietā R 28/2019-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Paravan GmbH un paragon GmbH & Co. KGaA.***Rezolutīvā daļa**

- 1) Izbeigt tiesvedību attiecībā uz prasību.
- 2) Paravan GmbH un paragon GmbH & Co. KGaA sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 68, 2.3.2020.

Prasība, kas celta 2021. gada 24. martā – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisija**(Lieta T-158/21)****(2021/C 217/60)***Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” (Čirņa, Rumānija) (pārstāvis: T. Hieber, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt Komisijas 2021. gada 14. janvāra paziņojumu par Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”, C(2021)171 final;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tā apgalvo, ka Eiropas Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai.
2. Ar otro pamatu tā apgalvo, ka Eiropas Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pēc sekmīgās Eiropas pilsoņu iniciatīvas “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” iesniegšanas atteikdamās pieņemt tiesību akta priekšlikumu.

Prasība, kas celta 2021. gada 30. martā – *Magnetec/EUIPO* (“Lichtblau”)

(Lieta T-168/21)

(2021/C 217/61)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Magnetec GmbH* (Langensfeld, Vācija) (pārstāvji: M. Kloth, R. Briske un D. Habel, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības (atsevišķas) krāsas preču zīmes “Lichtblau” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 022 608

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 18. janvāra lēmums lietā R 217/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp EUIPO apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 49. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar 33. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 26. martā – *The Smiley Company/EUIPO* – *SC Ha Ha Ha Production* (“SMILEY”)

(Lieta T-169/21)

(2021/C 217/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Smiley Company SPRL* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis: B. Fontaine, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: SC Ha Ha Ha Production SRL (Calinesti, Rumānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SMILEY” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 569 641

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 15. janvāra lēmums lietā R 2936/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. punkta pārkāpums;
- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 10. panta 3. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 25. martā – Ben Ali/Padome

(Lieta T-170/21)

(2021/C 217/63)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francija) (pārstāvis: A. de Saint Remy, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt Mehdi Ben Ali prasību par pieņemamu un pamatotu;
- izskatīt lietu steidzamības kārtā atbilstoši piemērojamajām procesuālo tiesību normām;
- katram gadījumam veikt Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā minēto procesa organizatorisko pasākumu nolūkā panākt, ka Komisija dara pieejamus “visus dokumentus saistībā ar [apstrīdētās regulas] pieņemšanu”;

- ar tūlītēju iedarbību atcelt attiecībā uz prasītāju pieņemto Padomes Lēmumu (KĀDP) 2021/55 – kas paziņots ar 2021. gada 25. janvāra vēstuli SGS 21/0041, kura 2021. gada 26. janvārī nosūtīta ar ierakstītu pasta sūtījumu un saņemta 2021. gada 29. janvārī – par viņa vārda un uzvārda saglabāšanu to personu, pret kurām vērsti ierobežojošie pasākumi, sarakstā, kas ietverts Eiropas Savienības Padomes Lēmuma 2011/72/KĀDP pielikumā, kurš grozīts ar Padomes Lēmumu 2021/55/KĀDP, [kā arī] Padomes Regulas (ES) Nr. 101/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā, kas īstenota ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2021/49, I pielikumā un, otrkārt, atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2021/49, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 101/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei samaksāt *Mehdi Ben Ali* kopumā 150 000 EUR kā atlīdzinājumu par visu viņam jebkāda veidā nodarīto kaitējumu;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei samaksāt *Mehdi Ben Ali* 30 000 EUR par viņa aizstāvības izmaksām saistībā ar šīs prasības uzturēšanu, kas saskaņā ar Reglamenta 91. pantu ir atlīdzināmie tiesāšanās izdevumi – aizstāvības izmaksas;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav norādīts pietiekams tiesiskais pamats. Prasītājs apgalvo, ka sankcija ir attaisnojama vienīgi ar tās spēju sasniegt mērķus, kuru vārdā tā ir apstiprināta, un ka neesot pietiekami tikai konstatēt miera apdraudējumu. Taču šajā lietā Eiropas Savienības Padome nelabvēlīgos pasākumus esot attaisnojusi ar mērķi – Tunisijas ekonomikas un tās sabiedrības ilgtspējīga attīstība. Tādējādi Padomes piemērotā sankcija esot paredzēta nevis tam, lai nostiprinātu vai atjaunotu mieru, bet gan lai veicinātu Tunisijas ekonomikas un demokrātiskas sabiedrības attīstību. Līdz ar to šī sankcija esot jāatceļ vai jāgroza.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Pirmkārt, lēmuma pieņemšanas stadijā piemērotajās procedūrās neesot ievērotas viņa pamattiesības, jo neesot nodrošināts līdzsvars starp norādītajiem iemesliem un individuālo tiesību ievērošanu. Otrkārt, stadijā, kad sarakstā tika iekļauts viņa vārds, neesot ievērotas viņa tiesības, jo izmantotās procedūras neesot pietiekamas, proti, tajās viņam neesot bijis iespējams izmantot savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Treškārt, īstenošanas stadijā izmantotajā atkāpju procedūrā neesot ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu. Prasītājs šajā ziņā norāda uz to, ka trūkst attiecīga Tunisijas valsts lēmuma ar nozīmīgo faktisko apstākļu izklāstu, pamatojoties uz kuru, viņš varētu tikt iekļauts strīdīgajā sarakstā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Prasītājs norāda, ka acīmredzamā kļūda ir pieļauta ar to, ka trūkst pierādījumu par viņa dalību jebkādās prettiesiskās darbībās saistībā ar Tunisijas valsts naudas līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos vai noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizāciju. Turklāt arī izvirzītā apsūdzība – par līdzdalību valsts amatpersonas statusa ļaunprātīgā izmantošanā – neesot balstīta uz pierādījumiem.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencijas 31., 46. un 55. pants. Prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka saskaņā ar šīm normām naudas līdzekļu iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumi esot veicami, pamatojoties uz pieprasījumu iesniegušās valsts lēmumu vai uz nozīmīgo faktisko apstākļu izklāstu, ko sniegusi šī pati pieprasījumu iesniegusī valsts, kā arī tās aprakstu par pieprasītajiem pasākumiem. Viņš norāda, ka ierobežojošie pasākumi attiecībā pret viņu esot noteikti, neievērojot šos kritērijus.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā par attiecībā uz prasītāju noteikto pasākumu samērīgumu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot nepareizi izmantotas pilnvaras.

Prasība, kas celta 2021. gada 31. martā – Novelis Deutschland/EUIPO – Cuki Cofresco (Grila paplāte)**(Lieta T-173/21)**

(2021/C 217/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Novelis Deutschland GmbH (Göttingen, Vācija) (pārstāvis: U. Herberth, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Cuki Cofresco Srl (Volpiano, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 516836-0007 (Grila paplāte)

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2021. gada 1. februāra lēmums lietā R 1856/2019-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt pieteikumu par Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – LG Electronics/EUIPO – Anferlux-Electrodomésticos (“SmartThinQ”)**(Lieta T-181/21)**

(2021/C 217/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LG Electronics, Inc. (Seula, Korejas Republika) (pārstāvis: M. Graf, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Anferlux-Electrodomésticos, Lda (Vila Nova de Monsarros, Portugāle)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "SmartThinQ" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 14 983 861

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2021. gada 3. februāra lēmums lietā R 1657/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- neitralitātes principa, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpums, jo netika ņemts vērā Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 16. panta 2. punkts, lasot kopsakarā ar 2. panta 2. punkta g) apakšpunktu un 12. panta 2. punkta c) apakšpunktu, kuru pamatā ir Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 146. panta 7. punkts un kuri ir saistīti ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2018/626 25. panta 2. punkta a) apakšpunktu;
- Deleģētās regulas (ES) 2018/625 17. panta 3. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkta, lasot kopsakarā ar 47. panta 2. punktu, pārkāpums, jo tika kļūdaini uzskatīts, ka agrākā preču zīme esot bijusi faktiski izmantota saistībā ar dažām precēm;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 60. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – PKK/Padome

(Lieta T-182/21)

(2021/C 217/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kurdistan Workers' Party (PKK) (pārstāvji: A. van Eik un T. Buruma)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) Nr. 2021/142 un Padomes Īstenošanas regulu 2021/138, ciktāl tie attiecas uz PKK (a.k.a. KADEK a.k.a. KONGRA-GEL);
- papildus prasītāja lūdz piespriest atmaksāt tiesāšanās izdevumus ar procentiem, kas tiks aprēķināti vēlāk.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/142⁽¹⁾ un Padomes Īstenošanas regula 2021/138⁽²⁾ neesot spēkā, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, jo ar tiem tiekot pārkāpts tiesiskās drošības princips un/vai Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 2. punkts⁽³⁾ un/vai Padomes Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punkts.⁽⁴⁾ Prasītāja apgalvo, ka Padome neesot norādījusi skaidru un precīzu PKK konceptualizāciju.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/142 un Padomes Īstenošanas regula 2021/138 neesot spēkā, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, jo prasītāju nevarot kvalificēt par grupu vai organizāciju, kas iesaistīta terora aktos, kā tas ir definēts Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 3. punktā.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/142 un Padomes Īstenošanas regula 2021/138 neesot spēkā, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, jo neesot pieņemts kompetentās iestādes lēmums Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4. punkta izpratnē.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/142 un Padomes Īstenošanas regula 2021/138 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, jo Padome neesot veikusi pienācīgu pārskatīšanu, kā tas tiek prasīts Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 6. punktā.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/142 un Padomes Īstenošanas regula 2021/138 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, jo lēmums un regula neatbilst samērīguma un subsidiaritātes prasībām.
6. Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/142 un Padomes Īstenošanas regula 2021/138 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, jo tie neatbilstot pienākumam norādīt pamatojumu atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pantam.
7. Ar septīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/142 un Padomes Īstenošanas regula 2021/138 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, jo ar tiem tiekot pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2019/142 (2021. gada 5. februāris), ar ko groza un atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un atceļ Lēmumu (KĀDP) 2020/1132 (OV 2021, L 43, 14. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) 2021/138 (2021. gada 5. februāris), ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar ko atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2020/1128 (OV 2021, L 43, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Kopējā nostāja 2001/931 (2001. gada 27. decembris) par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV 2001, L 344, 93. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2580/2001 (2001. gada 27. decembris) par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV 2001, L 344, 70. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – QP u.c./Padome u.c.

(Lieta T-183/21)

(2021/C 217/67)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: QP un 15 citi prasītāji (pārstāve: N. de Montigny, advokāte)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) un EULEX Kosovo

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

galvenokārt:

- saistībā ar darba attiecībām:
 - attiecībā uz visiem prasītājiem:
 - pārkvalificēt prasītāju līgumattiecības par darba līgumu uz nenoteiktu laiku;
 - piespriest atbildētājiem izmaksāt kompensāciju prasītājiem saistībā ar dalības valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā neesamību, kas jānosaka, pamatojoties uz piemērojamo tiesisko regulējumu;
 - piespriest atbildētājiem samaksāt viņiem procentus par šīm summām;
 - noteikt termiņu, kādā lietas dalībniekiem ir jāaprēķina minētā kompensācija, kas ir jānosaka, pamatojoties uz šajā jomā piemērojamo tiesisko regulējumu, atbilstoši principiem, kurus Vispārējā tiesa noteiks pieņemamajā lēmumā;
 - attiecībā uz prasītājiem, kuru līgumattiecības ir beigušās ar atbildētāju vienpusēju lēmumu:
 - piespriest atbildētājiem izmaksāt kompensāciju par uzteikumu:
 - prasītājam QP: 42 092,50 EUR.
 - prasītājam QT: 69 880,54 EUR.
 - prasītājam QU: 53 749,17 EUR.
 - prasītājam QV: 57 159,69 EUR.
 - prasītājam QY: 63 298,15 EUR.
 - prasītājam RB: 55 303,02 EUR.
 - prasītājam RD: 55 373,64 EUR.
 - prasītājam RF: 40 201,21 EUR.
 - piespriest atbildētājiem izmaksāt katram no turpmāk minētajiem prasītājiem kompensāciju par nelikumīgu atļaišanu, kas novērtēta *ex aequo et bono* 12 500 EUR apmērā par katru nostrādāto gadu;
 - piespriest atbildētājiem izmaksāt katram no prasītājiem QP, QR, QS, QT, QU, QV, QW, QY, QZ, RA, RB, RC, RD un RE atalgojuma, kas saņemts nepietiekamā apmērā, atšķirību kopš algas pārklassificēšanas datuma, kas tika veikta 2012. gada 1. septembrī;
 - piespriest atbildētājiem samaksāt viņiem procentus par šīm summām;
- saistībā ar citām tiesībām:
 - konstatēt, ka prasītāji bija jāpieņem darbā kā viena no trim atbildētājiem pagaidu darbiniekiem un atzīt, ka trīs pirmie atbildētāji bez objektīva pamatojuma esot izturējušies pret prasītājiem prettiesiski un diskriminējoši attiecībā uz viņu atalgojumu, viņu tiesībām uz pensiju un saistītajām priekšrocībām, kā arī attiecībā uz nodarbinātības nākotnē garantiju;
 - piespriest pirmajiem trim atbildētājiem atlīdzināt katram prasītājam nodarīto kaitējumu saistībā ar to, ka neesot ticis piemērots atalgojums, tiesības uz pensiju, pabalstiem un priekšrocībām, kas izriet no Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošanas, ko izraisīja prettiesiskās attieksmes radītā nevienlīdzība;
 - piespriest atbildētājiem samaksāt viņiem procentus par šīm summām;

- noteikt termiņu, kādā lietas dalībniekiem ir jāizvērtē minētā kompensācija, ņemot vērā pakāpi un līmeni, kuros prasītāji bija attiecīgi jāpieņem darbā, vidējo atalgojuma pieaugumu, viņu attiecīgās karjeras attīstību, pabalstus, kādus viņiem bija jāsaņem saskaņā ar šiem pagaidu darbinieka līgumiem, un salīdzināt iegūtos rezultātus ar prasītāju faktiski saņemto atalgojumu.

pakārtoti:

- piespriet pirmajiem trim atbildētājiem saistībā ar to ārpuslīgumisko atbildību izmaksāt kompensāciju prasītājiem viņu pamattiesību neievērošanas dēļ, kas novērtēta *ex aequo et bono* 20 000 EUR apmērā par katru nostrādāto gadu;
 - piespriet atbildētājiem samaksāt viņiem procentus par šīm summām;
- piespriet atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota tiesību ļaunprātīga izmantošana, noslēdzot secīgus darba līgumus uz noteiktu laiku, un samērīguma principa pārkāpums. Prasītāji atsauca uz viņu līgumiem piemērojamo materiālo tiesību piemērošanu un lūdza pārkvalificēt viņu darba līgumus iestādēs par darba līgumiem uz nenoteiktu laiku, kā arī izmaksāt sociālās tiesības ar atpakaļejošu spēku un attiecībā uz dažiem prasītājiem – izmaksāt kompensāciju par uzteikumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes principa un nediskriminācijas principa pārkāpums. Prasītāji uzskata, ka atbildētāju noteiktās tiesību normas attiecībā uz individuālu starptautiska darba līgumu noslēgšanu ir, pirmkārt, diskriminējošas salīdzinājumā ar pārējo Savienības darbinieku pieņemšanas darbā nosacījumiem, otrkārt, neskaidras un, visbeidzot, pretējas Eiropas sabiedriskās kārtības noteikumiem, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartā nostiprinātajām vērtībām un principiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību tikt uzklaštam pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota tiesiskā nedrošība un tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots apspriešanās ar personāla pārstāvjiem principa pārkāpums.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots Eiropas labas administratīvās prakses kodeksa pārkāpums.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots tiesību uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 9. aprīlī – Firearms United Network u.c./Eiropas Komisija

(Lieta T-187/21)

(2021/C 217/68)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Firearms United Network (Varšava, Polija), Tomasz Walter Stępień (Żelechów, Polija), Michał Budzyński (Cegłów, Polija), Andrzej Marcjanik (Złotokłos, Polija) (pārstāvis: E. Woźniak, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

Atzīt par spēkā neesošu un atcelt Komisijas Regulu (ES) 2021/57 (2021. gada 25. janvāris), ar ko attiecībā uz svinu skrotīs mitrājos vai to tuvumā groza XVII pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) ⁽¹⁾.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽²⁾ noteikumu (16. pants, 17. panta 1. punkts, 21. panta 1. punkts, 45. panta 1. punkts un 48. panta 1. punkts) pārkāpumu, ierobežojot brīvību uzsākt un veikt saimniecisku darbību saistībā ar šaušanu; ierobežojot īpašuma tiesības, kā arī šaujamieroču, svinu saturošas munīcijas, objektu, kas var būt par šautuvēm, lietošanu un turēšanu; diskriminējot sporta šāvējus un medniekus; ierobežojot brīvību pārvietoties ar svinu saturošu munīciju; ieviešot prezumpciju, ka personas, kuras pārvietojas pa mitrāju teritoriju ar svinu saturošu munīciju, ir vainojamas šaušanā ar svinu saturošu munīciju mitrājos un tātad ir personas, kuras pārkāpj noteikto aizliegumu.
2. Otrais pamats attiecas uz Līguma par Eiropas Savienību ⁽³⁾ noteikumu (2. pants, 3. panta 2. un 3. punkts) pārkāpumu, neievērojot brīvību un tiesības veikt medību un sporta šaušanas darbības; neievērojot tiesiskuma principu, ieviešot prezumpciju par to, ka personas, kuras pārvietojas pa mitrāju teritoriju ar svinu saturošiem ieročiem, ir vainojamas šaušanā ar svinu saturošu munīciju mitrājos; iedragājot drošības sajūtu, ieviešot noteikumus, kas neļauj identificēt mitrāju teritorijas un tātad aizlieguma teritoriālo piemērojamību, un līdz ar to neļauj pielāgoties spēkā esošo noteikumu prasībām.
3. Trešais pamats attiecas uz Līguma par Eiropas Savienību noteikumu (5. panta 2., 3. un 4. punkts) pārkāpumu, pārkāpjot kompetences piešķiršanas principu, kā pamatā ir darbības, ko pienācīgi būtu varējusi uzņemt dalībvalstis, kā arī darbības formas un tvēruma paplašināšana, pārsniedzot to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu Līgumu mērķus.
4. Ceturtais pamats: pilnvaru nepareiza izmantošana, pieņemot regulu, kuras mērķis ir būtiski ierobežot civilajām vajadzībām veiktu šaušanu civilajām Eiropas Savienības teritorijā.

⁽¹⁾ OV 2021, L 24, 19. lpp.

⁽²⁾ OV 2012, L 326, 391. lpp.

⁽³⁾ OV 2016, L 202, 13. lpp.

Prasība, kas celta 2021. gada 9. aprīlī – Lück/EUIPO – R.H. Investment (“MALLE”)

(Lieta T-188/21)

(2021/C 217/69)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jörg Lück (Hilden, Vācija) (pārstāvis: L. Becker, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: R.H. Investment UG (haftungsbeschränkt) (Erlangen, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "MALLE" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 2 631 166

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 21. decembra lēmums lietā R 1393/2020-5

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu kopā ar Anulēšanas nodaļas 2020. gada 18. maija lēmumu;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, segt visus tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 7. aprīlī – RI u.c./Padome u.c.

(Lieta T-190/21)

(2021/C 217/70)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: RI un 15 citi prasītāji (pārstāve: N. de Montigny, advokāte)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) un EULEX Kosovo

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

galvenokārt:

- saistībā ar darba attiecībām:
 - pārkvalificēt prasītāju līgumattiecības par darba līgumu uz nenoteiktu laiku;
 - piespriest atbildētājiem izmaksāt kompensāciju par uzteikumu:
 - prasītājam RW: 65 726,17 EUR.
 - prasītājam RZ: 84 748,27 EUR.
 - piespriest atbildētājiem izmaksāt prasītājiem kompensācijas saistībā ar dalības valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā neesamību, kuras jānosaka, pamatojoties uz piemērojamo tiesisko regulējumu;
 - piespriest atbildētājiem samaksāt viņiem procentus par šīm summām;
 - noteikt termiņu, kādā lietas dalībniekiem ir jāizvērtē minētā kompensācija, kas ir jānosaka;

— saistībā ar citām tiesībām:

- konstatēt, ka prasītāji bija jāpieņem darbā kā viena no trim atbildētājiem pagaidu darbinieki un atzīt, ka trīs pirmie atbildētāji bez objektīva pamatojuma esot izturējušies pret prasītājiem prettiesiski un diskriminējoši attiecībā uz viņu atalgojumu, viņu tiesībām uz pensiju un saistītajām priekšrocībām, kā arī attiecībā uz nodarbinātības nākotnē garantiju;
- piespriest pirmajiem trim atbildētājiem atlīdzināt katram prasītājam nodarīto kaitējumu saistībā ar to, ka neesot ticis piemērots atalgojums, tiesības uz pensiju, pabalstiem un priekšrocībām, kas izriet no Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošanas, ko izraisīja prettiesiskās attieksmes radītā nevienlīdzība;
- piespriest atbildētājiem samaksāt viņiem procentus par šīm summām;
- noteikt termiņu, kādā lietas dalībniekiem ir jāizvērtē minētā kompensācija, ņemot vērā pakāpi un līmeni, kuros prasītāji bija attiecīgi jāpieņem darbā, vidējo atalgojuma pieaugumu, viņu attiecīgās karjeras attīstību, pabalstus, kādus viņiem bija jāsaņem saskaņā ar šiem pagaidu darbinieka līgumiem, un salīdzināt iegūtos rezultātus ar prasītāju faktiski saņemto atalgojumu.

pakārtoti:

- piespriest pirmajiem trim atbildētājiem saistībā ar to ārpuslīgumisko atbildību izmaksāt kompensāciju prasītājiem viņu pamattiesību neievērošanu dēļ, kas novērtēta *ex aequo et bono* 20 000 EUR apmērā par katru nostrādāto gadu;
- piespriest atbildētājiem samaksāt viņiem procentus par šīm summām;

piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi pamatiem, kas izvirzīti lietā T-183/21 QP u.c./Padome u.c.

Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – *Laboratorios Ern/EUIPO – Beta Sports* (“META”)

(Lieta T-192/21)

(2021/C 217/71)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Laboratorios Ern, SA* (Barselona, Spānija) (pārstāve: *T. González Martínez*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Beta Sports LLC* (*Coconut Creek*, Florida, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “META” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 973 308

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2021. gada 22. janvāra lēmums lietā R 1152/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 17 973 308 “META” reģistrācijas pieteikumu 5. klasei;
- piespriest atbildētājam un attiecīgajā gadījumā personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – *Fidia farmaceutici*/EUIPO – *Stelis Biopharma*
 (“HYALOSTEL ONE”)**

(Lieta T-194/21)

(2021/C 217/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fidia farmaceutici SpA* (Abano Terme, Itālija) (pārstāvji: R. Kunz-Hallstein un H. Kunz-Hallstein, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Stelis Biopharma Ltd.* (Karnataka, Indija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “HYALOSTEL ONE”, starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. 1 399 649, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 27. janvāra lēmums lietā R 831/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus; pakārtoti, ja otra procesa Apelācijas padomē dalībiece iestāties lietā, piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, solidāri atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 165. panta 1. punkta pārkāpums un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 32. panta f) punkta un 39. panta 5. punkta pārkāpums;
- tiesību tikt uzklašītam pārkāpums un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – *Lea Nature Services/EUIPO – Debonair Trading Internacional*
("SO...?")**

(Lieta T-196/21)

(2021/C 217/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lea Nature Services* (Periņi, Francija) (pārstāvis: *F. Drageon*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: *Debonair Trading Internacional Lda* (Funšala, Portugāle)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašiece: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "SO..." – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 17 473 513

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtnās padomes 2021. gada 11. februāra lēmums lietā R 1235/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniecei segt tiesāšanās izdevumus, kas tiem radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.
-

**Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – *Lea Nature Services*/EUIPO – *Debonair Trading Internacional*
("SO...?")**

(Lieta T-197/21)

(2021/C 217/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lea Nature Services (Periņi, Francija) (pārstāvis: F. Drageon, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Debonair Trading Internacional Lda (Funšala, Portugāle)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašiece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "SO..." – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 485 078

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2021. gada 11. februāra lēmums lietā R 1234/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiecei segt tiesāšanās izdevumus, kas tiem radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – *Ancor Group*/EUIPO – *Cody's Drinks International*
("CODE-X")**

(Lieta T-198/21)

(2021/C 217/75)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ancor Group GmbH (Igersheim, Vācija) (pārstāvji: J. Wachsmuth un W. Berlit, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Cody's Drinks International GmbH (Brēmene, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "CODE-X" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 893 826

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 4. februāra lēmums lietā R 208/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atstāt spēkā Iebildumu nodaļas 2018. gada 28. novembra lēmumu, ar kuru noraidīti iebildumi pret Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 17 893 826 reģistrācijas pieteikumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 30. martā – EurO3zon/ECHA

(Lieta T-199/21)

(2021/C 217/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EurO3zon (Zemst, Beļģija) (pārstāvji: I. de Seze, F. Puel un L. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas izdoto aktu, ar kuru aptur prasītājas lietas materiālu par aktīvo vielu saistībā ar ozonu (O₃) izvērtēšanu atbilstoši Biocīdu regulai ⁽¹⁾ un šajā izvērtēšanas procedūrā ņem vērā arī cita prasītāja lietas materiālus; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot rīkojusies *ultra vires* un tai neesot bijusi kompetence pieņemt apstrīdēto aktu, jo atbildētāja neesot ne tieši, ne netieši pilnvarota rīkoties saistībā ar aktīvo vielu saturošu biocīdu izvērtēšanu saskaņā ar Savienības tiesībām vai obligāto datu izpaušanu, nepastāvot tiesiskajam regulējumam.
 - Turklāt tiek apgalvots, ka atbildētājas minētais apstrīdētā akta pamatojums esot dokuments, kurā ir protokolēts Eiropas Komisijas un dalībvalstu, kas ir biocīdu komitejas sastāvā, konsenss; tam neesot nozīmes pēc būtības un tas arī neesot saturiski saistošs atbildētājai.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pārkāpusi tiesiskās drošības principu un prasītājas tiesisko palāvību.
- Apstrīdētajā aktā neesot citētas vai norādītas atsaucis uz tiesību normām, kas atbildētājam ļautu rīkoties tā, kā tā ir rīkojusies.
 - Tiek arī apgalvots, ka ar apstrīdēto aktu esot pārkāpta prasītājas tiesiskā palāvība, jo ar to tiek izdarīta atkāpe no tieši noteiktām tiesiskām un procesuālām darbībām, kas ir paredzētas Biocīdu regulā, it īpaši attiecībā uz tajā paredzētajiem saistošajiem termiņiem.
 - Prasītājas tiesiskā palāvība arī esot tikusi pārkāpta ar apstrīdēto aktu, jo dokuments, uz kuru atbildētāja atsaucas kā uz akta pamatojumu, faktiski attiecoties uz procedūram un situācijām, kuras neattiecas uz prasītājas situāciju. Prasītāja arī pārmet, ka apstrīdētais akts radot tiesisko nenoteiktību uzņēmējiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja pret prasītāju esot izrādījusi diskriminējošu attieksmi.
- Tiek apgalvots, ka apstrīdētā akta sekas esot tādas, ka uz prasītāju attieksies tādas procesuālās prasības un kavējumi, kas ir sekas, kuras līdzīgās situācijās neattiecas uz trešām personām.
 - Ar apstrīdēto aktu tiek pārkāptas prasītājas ekskluzīvās tiesības attiecībā uz konfidenciālu informāciju un šī informācija tikšot izmantota trešo personu labā bez finansiālās kompensācijas, kas ir sekas, kuras līdzīgās situācijās neattiecas uz trešām personām.
 - Turklāt prasītāja pārmet, ka konfidenciāla biznesa informācija, kas ir iekļauta lietas materiālos par aktīvo vielu, esot tikusi izpausta trešām personām bez atļaujas un pretēji saistībām attiecībā konfidencialitāti, kas ir sekas, kuras līdzīgās situācijās neattiecas uz trešām personām.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā aktā neesot norādīts pamatojums, jo tajā neesot skaidri un nepārprotami atklāta Aģentūras argumentācija tādejādi, lai tā prasītājam ļautu noskaidrot pasākuma iemeslus un kompetentajai tiesai – veikt pārbaudi.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto aktu, atbildētāja esot pārkāpusi samērīguma principu, jo tā neesot veikusi atbilstošas darbības, lai sasniegtu šī akta leģitīmos mērķus, un esot pārsniegusi to, kas ir nepieciešams to sasniegšanai.
- Turklāt tiek apgalvots, ka pasākumi, kas ieviesti ar apstrīdēto aktu, neesot mazāk apgrūtināši attiecībā uz tā mērķu sasniegšanu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV 2012, L 167, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 29. martā – JS/EDAU

(Lieta T-200/21)

(2021/C 217/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JS (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt EDAU 2021. gada 18. janvāra lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītāja sūdzība;

- ciktāl nepieciešams, atcelt arī EDAU 2021. gada 9. marta lēmumu, ar ko ir noraidīts lūgums pārskatīt šo sākotnējo lēmumu;
- piespriest atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienīgo pamatu, ar ko tiek apgalvots Regulas 2018/1725 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta, 5., 19., 20. un 23. panta, nepieciešamības un samērīguma principu, kā arī ES Pamattiesību hartas 8. un 41. panta pārkāpums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 6. aprīlī – Covington & Burling un Van Vooren/Komisija

(Lieta T-201/21)

(2021/C 217/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Covington & Burling (Saint-Josse-ten-Noode, Beļģija) un Bart Van Vooren (Meise, Beļģija) (pārstāvis: P. Diaz Gavier, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2021. gada 12. marta lēmumu par atteikumu piešķirt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem ⁽¹⁾ atbilstoši Pārredzamības regulai;
- uzdot Komisijai nekavējoties piešķirt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt Covington gan tiesāšanās, gan pārējos ar šo lietu saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, balstīdamās uz Pārredzamības regulas ⁽²⁾ 4. panta 3. punkta otro daļu, lai pamatotu tās atteikumu piešķirt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pat tad, ja būtu piemērojama Pārredzamības regulas 4. panta 3. punkta otrā daļa vai jebkurš cits no tās 4. pantā minētajiem iemesliem, Komisija nav pierādījusi, kādā veidā pieprasītie dokumenti atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, balstīdamās uz Komiteju procedūras regulu ⁽³⁾, lai pamatotu tās atteikumu piešķirt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, balstīdamās uz Komiteju standarta reglamentu, lai pamatotu tās atteikumu; un
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpti vispārējie pārredzamības principi un vājināta īstenošanas aktu demokrātiskā leģitimitāte.

-
- (¹) Redakcionāla piezīme: Pieprasījums attiecās uz dokumentiem saistībā ar komiteju procedūru, kuros bija dokumentēti noteiktu dalībvalstu balsojumi par Komisijas Regulas, ar ko attiecībā uz hidroksiantracēna atvasinājumus saturošām botāniskajām sugām groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1925/2006 III pielikumu, projektu.
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV 2011, L 55, 13. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 13. aprīlī – Vita Zahnfabrik/EUIPO – VIPI Produtos Odontológicos (“VITABLOCS TriLuxe forte”)

(Lieta T-202/21)

(2021/C 217/79)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vita Zahnfabrik H. Rauter GmbH & Co. KG (Bad Säckingen, Vācija) (pārstāvji: A. Theis un F. Hauck, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecē: VIPI Indústria, Comércio, Exportação E Importação De Produtos Odontológicos LTDA (Pirassununga, Brazīlija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniecē: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “VITABLOCS TriLuxe forte” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 346 271

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2021. gada 9. februāra lēmums lietā R 818/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai iebildumi pret starptautisko reģistrāciju Nr. 1 346 271 attiecībā uz Eiropas Savienības daļu tiktu pilnībā noraidīti un otram procesa Apelācijas padomē dalībniecē tiktu piespriests atlīdzināt procesa EUIPO izdevumus;
- pakārtoti – atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 5. punkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza piemērošana.

Prasība, kas celta 2021. gada 12. aprīlī – IN.PRO.DI/EUIPO – Aiello (“CAPRI”)

(Lieta T-203/21)

(2021/C 217/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: IN.PRO.DI – Inghirami produzione distribuzione SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvis: V. Piccarreta, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Antonino Aiello (Neapole, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “CAPRI” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 768 197

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 3. februāra lēmums lietā R 49/2020-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to, arī labojot Iebildumu nodaļas 2019. gada 12. novembra lēmumu, atzīt, ka iebildumi pret Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 13 768 197 tiek pilnībā noraidīti, tādējādi pilnībā apmierinot iepriekš minēto preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;
- piespriest A. Aiello atlīdzināt izdevumus visās tiesvedības instancēs.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 14. aprīlī – Stryker/EUIPO (“RUGGED”)

(Lieta T-204/21)

(2021/C 217/81)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stryker Corp. (Kalamazū, Mičigana, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: I. Fowler, I. Junkar un B. Worbes, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes "RUGGED" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 26. janvāra lēmums lietā R 370/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 71. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 67. pantu, pārkāpums un kompetences neesamība, pārsniedzot savu pilnvaru robežas;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta pārkāpums un nepareizs apgalvojums, ka pierādījumi, kas iesniegti saistībā ar iegūto atšķirtspēju, ir nepietiekami;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums, jo lēmumā nav norādīts tā pamatojums.

Prasība, kas celta 2021. gada 15. aprīlī – Kewazo/EUIPO ("Liftbot")

(Lieta T-205/21)

(2021/C 217/82)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kewazo GmbH (Garching, Vācija) (pārstāvis: P. Baronikians, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "Liftbot" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 191 963

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 2. februāra lēmums lietā R 1160/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt EUIPO 2020. gada 15. septembra noraidošo lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 16. aprīlī – *Kalita un Haas/EUIPO – Kitzbühel Tourismus* (Divu dzīvnieku attēls)

(Lieta T-206/21)

(2021/C 217/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Oliver Kalita (Jochberg, Austrija) un Christian Haas (Kitzbühel, Austrija) (pārstāvis: G. Donath, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Kitzbühel Tourismus, publisko tiesību struktūra (Kitzbühel, Austrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēji: prasītāji

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (Divu dzīvnieku attēls) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 997 789

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 2. februāra lēmums lietā R 863/2020-1

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

pakārtoti,

- apstrīdēto lēmumu grozīt tādējādi, ka pilnībā tiek noraidīta apelācijas sūdzība un tātad tiek atstāts spēkā EUIPO Iebildumu nodaļas 2020. gada 6. aprīļa lēmums;
- katrā ziņā piespriest atbildētājam un/vai personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2021. gada 17. aprīlī – Ignacio Carrasco/EUIPO – Santos Carrasco Manzano (“La Hoja del Carrasco”)

(Lieta T-209/21)

(2021/C 217/84)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ignacio Carrasco SL (Gihvelo, Spānija) (pārstāvis: J. L. Donoso Romero, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Santos Carrasco Manzano SA (Gihvelo, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme “La Hoja del Carrasco” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 15 670 813

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 10. februāra lēmums lietā R 175/2020-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- līdz ar to pilnībā noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu;
- piespriest EUIPO un Santos Carrasco Manzano SA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. aprīlī – Groschopp/EUIPO (“Sustainability through Quality”)

(Lieta T-212/21)

(2021/C 217/85)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Groschopp AG Drives & More (Virzena, Vācija) (pārstāve: R. Schiffer, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Sustainability through Quality” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 158 368

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 11. februāra lēmums lietā R 1076/2020-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 20. aprīlī – Ryanair un Malta Air/Komisija

(Lieta T-216/21)

(2021/C 217/86)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ryanair DAC (Swords, Īrija) un Malta Air Ltd. (Pietà, Malta) (pārstāvji: F-C. Laprévote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating un I. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2020. gada 4. maija lēmumu par valsts atbalstu SA.57082 (2020/N) – France – Covid-19 – Cadre temporaire 107(3) (b) TFEU – Garantie et prêt d'actionnaire au bénéfice d'Air France ⁽¹⁾; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- Prasītājas turklāt ir lūgušas, lai to prasība tiktu izskatīta paātrinātā tiesvedībā, kas paredzēta Tiesas statūtu 23.a pantā.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību, prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pieļāvusi kļūdu, no apstrīdētā lēmuma piemērošanas jomas izslēdzot KLM un Air France-KLM.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras un nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu un tās Pagaidu regulējumu, (i) atzīstot, ka ar atbalstu tiek novērsts nopietns traucējums Francijas tautsaimniecībā; (ii) pietiekami neizvērtējot, vai saņēmējam bija finansiālas grūtības; (iii) atzīstot, ka akcionāru aizdevums bija atbilstošs tolaik piemērojamajam Pagaidu regulējumam, un to uzskatot par parāda nevis kapitāla pasākumu; un (iv) neizpildot pienākumu izvērtēt atbalsta labvēlīgo ietekmi ar tā nelabvēlīgajām sekām uz tirdzniecības apstākļiem un neizkropļotas konkurences saglabāšanu (t.i., “samēra pārbaude”).

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pārkāpusi īpašas LESD normas un Savienības tiesību vispārīgos principus attiecībā uz diskriminācijas aizliegumu, pakalpojumu sniegšanas brīvību un uzņēmējdarbības brīvību, kas ir Savienības gaisa transporta tirgus liberalizācijas pamatā kopš 1980. gadu beigām ⁽¹⁾. Savienības gaisa transporta tirgus liberalizācija ir ļāvusi attīstīties patiesi viseiropas zemu cenu aviokompānijām. Un tomēr atbildētāja neesot ņēmusi vērā Covid-19 krīzes radīto kaitējumu šādām viseiropas aviokompānijām un to nozīmi Francijas savienojamībai, atļaujot Francijai atbalstu piešķirt tikai *Air France*. Prasītājas turklāt apgalvo, ka LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts izņēmums no valsts atbalsta aizlieguma atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam, bet tajā neesot paredzēts izņēmums no citiem LESD noteikumiem un principiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav uzsākusi formālo izmeklēšanas procedūru, neraugoties uz nopietnajām grūtībām, un ir pārkāpusi prasītāju procesuālās tiesības.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ OV 2021, C 50, 3. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Savienībā (pārstrādātā versija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2008, L 293, 3.–20. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 23. aprīlī – *Thomas Henry/EUIPO* (“*Spicy Ginger*”)

(Lieta T-220/21)

(2021/C 217/87)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Thomas Henry GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: *O. Spieker, A. Schönfleisch* un *N. Willich*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Spicy Ginger” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 093 014

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 12. februāra lēmums lietā R 435/2020-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV